

A 26.060 Wastse

Laulu = Ramato

Edise Trüki Loulo,

mes wannast ramatust weel päle tulnu,
ehk ka muido eesmätses trükkist parrandetu
omma.

Riga = Linan,

trükkien nink mürwa J. E. D. Mülleri man
1816.

THE NATIONAL ARCHIVES
COLLECTIONS DIVISION
1961-2340

Lead

Mr. W. W. ...

Kristusse tullemisest ilma siise.

2se wäkki
laul

Wiis. Kus om mul minnä kül.

402. Nüüd risti foggodus Sul olgo rõmustus;
So peigmees om nüüd wäljan, Nink joi-
dap eesli säljan. So sõand tälle anna, Nink laula
Hosianna.

2. So kunningas om tääl; Ent waisus näus ka sääl,
Kui se, ke ilma loja, Eiin lainap tõpra poja. So an-
did tälle anna, Nink laula Hosianna.

3. Eiin om sul abbimees, Ke palley sinno eest, Ke
sulle bigust annap Nink sinno pattu kannap. Eest
auroo tälle anna, Nink laula Hosianna.

4. Kui johhut esina, Nink wõttat pallelda; Eis
kulep sinno pea Se armolinne sõa. Eest kutust tälle
anna, Nink laula Hosianna.

5. Kui sinna kurja teet, Nink pattu siise jäät; Eis
om süin sinno sundja Se sõamide tundja. Oh! wõtta
meelde panna, Nink laula Hosianna.

6. O! auroo-kunningas, Ke Jssast annetas; Ea
põllet ilma auroo, Nink täidat Jssa nouwo. Eest kuko
noor nink wanna Jss sinno. Hosianna!

2se w.
laul

Wiis. Mes ollet sinna, armas Jesus, tennu.

403. Tulle jo tairwast, armas Jesus, jälle, Päs-
ta meid wairwast, meid ka rõmustelle.
Jggaw om ota mehhil ni kui naisil; Tulle meil waisil.

2. More nink wanna sinno, Jssand, ootwa Tulle-
wat tairwast, sinno päle lootwa. Jmal te otja, kumb
om ülli kurri, Koggonanurri.

3. Milleš sa mušte tullit taiwast meile? — „Tebd ärrapästma, tulli minna teile, Pästma teid pattust, sur-
mast, pörgo waiwast, Tulli ma taiwast!“

4. Seperrast tulle müüd nink eggal tunnil, Ehf me
sün walwam', ehf n' läine unnel, Edamel tulle, puh-
hasta taadsamma, Ditse kui omma.

5. Ehf kui sa tullet jälle, õige sundja, Piddama koh-
hut, sõamide tundja! Kasse meid minnä taiwa rõmo
pole, Lääbi so hole.

6. Kule meid, Jummal, ommast kõrgest taiwast,
Pästa meid häddast, pästa figest waiwast; Sinnul sis
laultas kittust surel hälel, Heldembal meel.

Dmmal wisil.

2se tr.
laut

Liebes Herz, bedenke doch.

404. Urmas südda, mötle sa Jesu sure armo päle:
Kae ülles rõmoga, Rõmo-päiw sul tõssep
jälle! Jesus, ke so mannu tulley, Om üks kange abbi-
mees; Dmma abbi sulle andma, Tulley temma üllewast.

2. Tõtteikult temma om Culle abbiš ilma tulnu:
Kui üks arwitaja ka Om ta taiwa sisse lännu: Kui se
kange abbinäütja Wallitsep ta meid weel müüd: Kui se
helde abbitoja Kasip ta meid ärra siit.

3. Müüd mo Jesus, kui sa hend' Eesi abbinihhes
heikat, Eis so mannu tulle ma. Sinna figil lubba an-
nar. Eest ma tulle, heida mahha Sinno armo-järke
een; Sinna ei woi henda keelda; Arwita mo Jesufen!

4. Arwita, et kif mo tõöd Usun ikkes ette wõtta:
Arwita, et pattu õöd Ma so armo läbbi jätta: Ar-
wita mo ärrawäärda, Ni kui ollet wäärdu sa: Ar-
wita mo õnjast foolda Dink kif häste lõppeta.

5. Eis ma tahha sunno ka Kui mo arwitajat kitta,
Nink sün figil rõmoga Sedda ülles kulutada, Et mul
om üks abbitoja, Ke kif ilman wallitsep, Kenne päle
eggal ajal Usinda mo lotus jääp.

6. Tenno

6. Tenno olgo Jummalal, Ke meil ni suurt armo näitnu, Et ta omma pojake Meile abbinäitjas jäärmu, Ke nüüd ennamb ello=eal Meid ei jätta abbira. Halleluja! Halleluja! Laulgem tälle rõnoga!

Kristusse sündmisest.

Ümmal wiisil (Kui jumpro Kristust ilmal' tõi).

29c tr.

Als Christus geboren war.

laul

413. **K**ui Maria Kristust ilmal' tõi, Eis engli wäggi rõmfas sai, Nink hulgani fik laulwa: Uuro Jummalale otsata! — Om Kristus innimenne nüüd Nink kannap meije pattu süüd; Eest rõmus olgo pattane.

2. Suur paistus olli engelil, Se teggi hirimo karjusfil; Ent rõmo=sonnu kuuldi saäl, Et Kristus tulnu ilma päääl. Om Kristus innimenne nüüd Nink kannap meije pattu süüd; Eest rõmus olgo pattane.

3. Se tarse perra otsiti, Ke mähkme sisse mähbiti (Ni kui ne engli ütliwa), Ke kannap siski ilma=ma. Om Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd; Eest rõmus olgo pattane.

4. Ke karjusse kül löiswa Last, seime pantu maggama Eääl pimmen lautan tõpra man, Ke taiwast lonu tähtega. Om Jummai innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd; Eest rõmus olgo pattane.

5. Siin pimaga se toidetas Nink emma rinnal hoijetas, Ke omma sure wäega Kik ellajid woip rawwida. Om Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd; Eest rõmus olgo pattane.

6. Sesamma sure heldusse Me eggal ajal fittame, Siin ussun nink waast sõamest, Nink saäl ka taiwan iggawes. Om Jummal innimenne nüüd, Ke kannap meije pattu süüd; Eest rõmus olgo pattane.

2se tr. Wiis. Ep minna tabha jätta. (Wiis 11.)
laul

414. **N**üüd rõõmsas henda näütwa Ne arma
engli maan, Nink kaunid laulu laulwa
Ni helle hälega. Rif heikwa surest wäest: Eul, Is-
sand, sago auwo, Eim ma pääl sago rahho Nink
rahwal hä meel fest.

2. Meil lunnastajas antu Se armas Jesuken,
Nink neitsist ilmal todü Üts töisin' innimen. Ea rõõm-
sas rahwaken, Se täht om sunnul hoita, Nink latsefest
woit löida Sää loutan Petlemin.

3. Se rahho-würst om pantu Sää ruhthe haina
pääl. Se waijus, mes täl olnu, Teep meid nüüd rik-
kas sääl. Se mees om önnis ka, Ke lodap temma päle,
Nink ussup temma häle, Hend ka ei pahhanda.

4. Ei olle kallimb warra, Kui sel om öige wist, Ke
pattu jättap perra Nink ussup Jesust Krist. Oh!
olge rõõmsa fest, Nink rõõmsast aiga wütke; Nüüd
englidega kitte Me armsat Jesukest.

2se tr. Wiis. Se peap ma pääl sündima. (Wiis 10.)
laul

415. **S**a rõõmsas risti-innimen, Et näet siin
Jäsa nouwo. Nüüd alletas kif meije ön.
Eest andkem tälle auwo, Et meile ön Nüüd sadet om
Säält taiwast läbbi poja. Sis wötkem fest Rif südda-
mest Nüüd kitta omma lojat.

2. Se arm meil tullep üllewäst, Et meil se auwo om
sanu, Et sa, o Jesus, heldussfest Meil welles ollet
jänu. Me palleme Sis kindimaste: Eo sömma meile
jätta, Eo wainoga Meid walgusta, Eo önjüst
anna nätta.

Kristusfest kannatamisfest.

2se tr. Wiis. Kui pat teep waiwa mulle.
laul

432. **D**zummal, tulle sinna Nüüd appi armo-
ga, Et mul wois kõrda minná, Eim
laulden

laulden kuluta. So armsa poja kannatust. Nink mörro surma wallo. Oh, anna siggidust!

2. Me õnnes tulli tänna. Se Jssand ilmale, Nink kulut Jssa sõnna, Tei mitma imne tõ; Lats perrast surma nihtlusse, Kui Judas tedda mõije, Se perja fullane.

3. Kui paasja-wona sõiwa. Me jüngre Jesuga, Wõt temma wiimselt leiba, Nink karrikat sis ka. Und sega neile figile. Tõõst omma ihho, werre, Ni sūrwa jumwate.

4. Sis Jssand essi mõõknu. Meid jalgur jüngriõ, Nink armo näuta käõknu. Jks tõine tõijele. Sest tähest peap tuttan.a, Kes õigest temma jünger? Ei uhk, ei armota.

5. Se kawwal Judas tulli. Sis Jesust tabbama, Kui Jssand aijan olli. Nink lõppi pallelda. Suur wäggi tulli temmaga. Sis widi Jesust kohto, Nink püti hukkata.

6. Se armas Jesukenne. Sai risti naglatus, Se wagga wonakenne. Sai ärratappetus. Kik kannat temma meije eest, Et meile peap sama. Nüüd armo Jssa käest.

7. Pääd nõrgut lunnastaja, Kui temma henge heit. Woip Jani firjan kaija, Kuis Jesus kolu lõit, Kuitao temma mattetu, Nink nida jälle tõõõnu, Kui temma üttelnu.

8. Käõk Jesus armo-sõnna. Meid jüngriõ kuluta, Nink sedda teda anda. Nüüd ülle ilma-ma, Et se, ke ussup eale. Nink lassap henda risti, Se saap tõõõst taimate.

9. Sis Jesus taima lannu. Hå Jssa käele: Jääp siski meije mamnu, Nink õmmil uskijle. Se waimo andet lähhatap, Meid tõtte sisse sadap. Nink taima arwitap.:: Aluõ olgo tål! Amen.::

õmmal wisil.

2se tr.
laul

Ach, wir armen Sünder.

433. a) Oh, meid pattast waisi! Kuis se pattu juur. Kiknu mehhi, naisi! Hädda olli suur.

suur. Südda pattust feüdet, Tunney rasfedast Henda ärraheidet Dummast Jummalast. Issanda armust, Kristusse läbbi, Saije waisil abbi.

2. Surmast es woi meije Henda lunnasta, Pattu läbbi jäije Temma hirmsamb ka. Kes meil abbi näudap? Nätse, Issand Krist Tulley heldest, heidap Pästma inuimist. Issanda armust, Kristusse läbbi, Anti meile abbi.

3. Kui es olles tulnu Kristus ilma pääl, Sis fik olles olnu Jkkes huffan weel. Ent nüüd koli temma Rike pattu eest, Eest me same jäma Wabbas surma wäest. Issanda armust, Kristusse läbbi, Tulley dige abbi.

4. Nida päst meid waiwast, Nida teep meil hääd Issa söinna taiwast, Suurt nink kallist hääd Dimma poja läbbi, Ke kand ilman taal Pattu, surma häbbi Me eest risti pääl. Issanda armust, Kristusse läbbi, Tulley figil abbi.

5. Eest hend' röömias näütkem Surma wasta tööst, Urge ärra-heitkem Pörgo tulle eest. Meije ollem' päznu Rige hädda käest, Kui om Kristus töznu Surmast meije eest. Issanda armust, Kristusse läbbi, Löwame nüüd abbi.

6. Selle fittkem aino Pühha Jummalat, Issa, poiga waino, Et meid rummalat Tahtnu kurjast pästa. Temma armo pool' Laskem söand nösta; Suur om temma hool. Issanda armust, Kristusse läbbi, Tulley ifs weel abbi.

2se te.
1. laul

Sesamma laul, ni kui wannast laulti.

433. **D**h! meid pattast waisi! Om se pattu juur Rifnu mehhi, naisi; Eest waino olli suur, Et fik ollim' heidet Urra Jummalast, Pattun Kimmifeüdet Surma iggawes. Kúrie eleison, Kúrie eleison.

2. Surmast es wol meije Henda lunnasta, Pattu hulk meil jäije Ulli kangest ka; Utisik meid es pästa, Kui se

se Jõsand Krist, Ke rühk ilma tulla Masma meije eest. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

3. Kúi es olles tulnu Kristus ilma páál', Eis kíl olles olnu Hukkan pattust weel.. Ent et kóli temma Kife pattu eest, Eis me same jáma Wabbas surma wáest. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

4. Ni suurt armo, heldust, Jõsalikko háád, Teep meil Jummal armust, Ilma meije tóór', Omma poja lábbi, Ke kand ilman táál Pattu, surma hábbi. Me eest risti páál. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

5. Sest hend' rómfas náutkem Surma wasta háást, Urge árra-heitkem Põrgo-tulle eest. Sest me ollem' páánu Rige hádda fáest, Kúi om Kristus tósnu Surmast meije eest. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

6. Sest nüüd kíkem aino Pühha Jummalat Jõsa, poiga, waino, Et meid rummalat Tahtnu kurjast pásta, Nink meist kanda hoold, Et me woisse saista Lemma sõnna pool. Kúrie eleison, Kriste eleison, Kúrie eleison.

Ommal wisil. (Wiis 18.)

ase tr.
laul

Christ lag in Todesbanden.

434. Krist olli meije pattu eest Kíl surma wangis sanu, Om sisli tósnu surma wáest, Nink ello meile tonu. Eis peame nüüd rómoga Sest Jummalat kíl tennama, Nink laulma Halleluja. Halleluja.

2. Üts imme sõdda olli se, Mes surm nink ello peije; Wáárd ello surma ommete. Nink otsa tälle teije. Ja temma mele-wallale. Jái paljas warri surmale, Nink astel kätte árra. Halleluja.

3. Nüüd piddagem sis rómfaste Suurt kallist paasja-pühha, Et Kristus om ni armsaste. Meist káándnu Jõsa wihha. Se tahhas omna armoga. Ka meije sõand walgušta, Et pattu-d meist lõppep. Halleluja.

4. Eis

4. Eis kassigem fik juretust Nuud henne sissest ärra,
Nink puudkem sedda rarowitsust, Rumb meije henge
warra; Gest Kristus tahhap ütfinda Meid söta omma
armoga. Ei falli usk muud ello. Halleluja.

2te tr.
laul.

Wiis. Pühha waim sa ainus abbi.

435. **A**rnas Jeesus, armastaja! Kallis önnisteg-
gija! Armust wöttit kannatada Mo eest
wallo arwota: Ni kui wona sinna lasit Henda mo eest
ohwrida, Alma pattu sinna massit Omma kalli werrega.

2. Arm, ke sinna murren ollit Oli mäe pääl surmanu,
Arm, ke werre higgi wallit, Kui so pattust waiwuti!
Essa wihha, kumba ma Olle ärrateninu, Ristotit hääl
melel sinna Omma mörro surmaga.

3. Arm! ke minno ollet wötnu Henge heiten armasta,
Armo läbbi mulle tötnu Minno hennel kossima! Essa
hoolde minno annit, Koolden palsit weel mo eest, Risti
waiwa mo eest kannit, Minno pästima sundusfest.

4. Arm! ke minno terwes tennu Omme paljo harwu-
ga, Minno ollet armastanu Kui so mörsjat löpmata!
Arm, so armolinne südda, Rumb ni wäga waiwatu,
Waigistago fik mo hädda, Kummast olle koormatu.

5. Arm! ke ollet ristin ponu, Ja mul omma sur-
maga Jaadwat henge rahho tonu, Oh! so werd ma
mälleta, Oh! ma tenna sinno harwu, Neide mannu
pagge ma, Neide sissen sa ma nouwo, Ellun ni kui
surman ka.

Kristusse ülestõõsemisfest.

Ommal wisil.

2te tr.
laul.

Lebt Christus, was bin ich betrübt.

436. **R**rist ellap, ke mo armastap, Mo südda, mes
so kurbastap? Kui fik ilm koles ärra mul;
Nink mul om Kristus, sis om kül. Halleluja.

2. Se

2. Se ellap, ke mo kaitseja om, Mo süddamele olgo rõõm; Mo Jesus ellap üllewan, Trots sel, ke minno wasta om. Halleluja.

3. Ei tija ma ka tõtteste, Milles ma ennamb kurbas ja! Mo ussu algja ellap jo, Kes ellanast sis felap mo? Halleluja.

4. Kif pattu Jesus kistotap, Kui last mo Jummal armastap. Nink kui nüüd Jummal minno pool, Mes om mul wainlaisist siin hool. Halleluja.

5. So eest, o surm, ei pelga ma, Hirn puttup kurje ütfinda: Mo Jesus wäärd so tõtteste, Se läbbi sa ma taiwate. Halleluja.

6. So sisse ussu, Jesus Krist, Ke tappetu mo pattu cest, Ja tõsnu üles mulle haäs, Et ma its sinno mannu jaäs. Halleluja.

7. Kuis ma nüüd ennamb hukka lä? Ei mitte, se om woinnata. Mit Jummal, Jesus ellap jo Nink temmaga kif usklike. Halleluja.

8. Ma ella nink sa taiwan ka Its rõmun soga ellama. Sul olgo, Jesus, tenno fest Ni maan kui taiwan iggawes. Halleluja.

Dmmal wisil.

2se tv.
Iaut

Erstanden ist der heil'ge Christ.

440. Se pühha Krist nüüd tõsnu om! Tõsnu, tõsnu om ta, Ke fige ilma-rahwa rõõm. Halle, Halleluja.

2. Et temma meil om tõsnu tõõst, Meile, meile õnnes; Sis kikkem omma Jesukest. Halle, Halleluja.

3. Kolm pühha naist ne lätsiwa, Lätsi, lätsi otsma Kõl warra harwal murrega. Halle, Halleluja.

4. Issandat Jesust otsiwa, Jesust, ke jo tõsnu; Kats englikest na löisiwa. Halle, Halleluja.

5. Ne kästwa rõõmsa olla weel, Rõõmsa, rõõmsa olla; Ei Jesust harwan otsi taäl. Halle, Halleluja.

Maria.

Maria.

6. Oh, engel tairvast, englifen! To meil, to meil sõna, Kus om nüüd Jeesus, minno õn? Halle, Halleluja.

Engel.

7. Ta täamba tõsnu harwast saäl, Tõsnu, tõsnu surmast, Se sure pühha päiwa pääl. Halle, Halleluja.

Maria.

8. Oh! näüta meile Jeesust Krist, Jeesust, Jeesust näüta, Ke nüüd om woimust wõtnu wist. Halle, Halleluja.

Engel.

9. Te woite paika kaeda, Afsend, asfend nätta, Kus tedda panti hengama. Halle, Halleluja.

Maria.

10. Siin reiwas om, kun mähhiti, Kolmes, kolmes päiwas, Kui Joesepist ta matteti. Halle, Halleluja.

Engel.

11. Kallea-male minge siit, Minge, minge rõõmsast! Saäl om se Jõsand Jeesus nüüd. Halle, Halleluja.

Maria.

12. Mit-Jummal! woimus om nüüd käen, Jesu, Jesu käen! Nüüd same rõõmsas sõamen. Halle, Halleluja.

Engel.

13. Neil Jüngril sedda ütlege, Kristus, Kristus ellap, Nink arwaldap hend' ommile. Halle, Halleluja.

Maria (rahwa wasta).

14. Nüüd laulge rõõmsast süddamest, Kristus, Kristus ellap! Me hääs om tõsnu Jeesus Krist. Halle, Halleluja.

Kif foggodus.

15. Eest rõõm meil peap ollema! Kristus, Kristus ellap, Taht õnnes meile jada ka. Halle, Halleluja.

Kristusse taiwa-minnemisest.

9se tr.
laut

Wiis. Krist ellap, ke mo armastap.

443. So Jhsand Jesus tenname, Et ülles lätsit
taiwate. D kange würost, Immanuel,
Meid kinnita iks ussun taal. Halleluja.

2. Kik ristihawas röömshas läst, Nink kittap ikkes
Jummalat, Et temma poig me welli om, Ke istup tai-
wan essa man. Halleluja.

3. Ehf temma kül läst taiwate, Sis jai ta siski
meilefe; Nink ellap armo-rikkusshen, Kui Jummal
nink kui innimen. Halleluja.

4. Ja läbbi taiwas meile jääp, Gest welli Jesus
arowitap, Et usku jame otsani, Nink iggawes saäl
ellame. Halleluja.

5. Amen, amen, o Jesus Krist, Ke taiwa pole läst
süst, Meil hoiija puhhast oppetust, Nink kela ärra
essitust. Halleluja.

6. Dh tulle, Jhsand, auwoga Ka pattatsid siin sun-
dina, Nink wi meid hädda-orrust süst, Et taiwan ellam'
iggawes. Halleluja.

7. Amen weel ütshörd laulame, Ja ihkame iks tai-
wawe, Kun meije woime engliga Jks amen häste üttel-
da. Halleluja.

Jummalala surest armust innimiste wasta.

9se tr.
laut

Wiis. Ma so pool' Jesu tännita.

453. D helde Jhsand Jesus Krist, Mo walgus,
rööm nink warra, Ni armastat mo süd-
damsh, Et ma ei moista ärra: Dh anna, et ka südda-
mest So armasta nink kitta, Appi heika, Nink kui so
perris läst So pole ütshind hoiija.

2. Dh

2. Oh anna, et ei middake Mo sõamete tülles, Kui sinno arm, nink ennege. Ee minno warra olles. Te tühjas fik, nink kela se, Mes mo woip lahbutada Sinnust ärra: Et wois mo meel nink tö So armo süsse jada.

3. Kui helde, illus, maggus om So arm, o Jesus, mulle: Kui temma jääp mo õn nink rõõm, Ei tulle kurbus mulle. Oh et es olles middake Mul nätta, tutta, kuulda, Armastada, Kui sinno kallis arm. Oh! wõtta sebda anda.

4. Sa ollet armas Jesus Krist, Mo sü eest surma lannu, Nink ollet waiwa, hädda, rist Mo henge õnes nannu. So teoteti, waiwati; Oh te, et sinno hawa Tähhes jäwa Mo melen allasi, So jälle armastada.

5. Sa ollet minno armoga Jks henne perra tõmbnu, Mo henne ominas arwist sa, Kui kurja teed weel káunu. Oh lasse ikkes sinno hool Nink arm mo jubhatada, Minno sata, Et ikkes wois mo pool So armo wäggi saista.

6. Mo saisuft, kumman ella ma, So arm iks ehhitago, Kui johhu ka saäl esüma, Jäll paigale mo saatko: Arm olgo há nouw-andija, Hääd teita oppetago, Pattu keelgo, Nink omma wäega Mo pea umbre káandko.

7. Arm olgo murren minno rõõm, Mo wäggi, kui lá nõrgas. Kui wimate mo nelap surm, Nink pea sama nullas; Eis, Issand Jesus, tulle sa Mo päästma ärra hirmust, Et ma põrmust Eis tõsse rõmoga, Nink taiwate lá armust.

Ömmal wisil.

2se tr.
laul

Mein Heiland nimmt die Sünder an.

455. Mo Jesus wõttap pattatsid Siin ilman armolikkult wasta, Neid waisid häddapolitsid, Ke abbi kustefe ei lõwwa, Ei tairwan figist englist saäl, Ei kellekest siin ilma paäl, Ent ikwa ommen hädda orrun, Ja heikwa appi ommin pattun, Neil Jesussest saap sõnnumid, Et wastawõttap pattatsid.

2. Kõl

2. Kúl armsamb weel, kui emma meel Tál olli, tai-
wast mahha tulla, Nink pattatside assemel Kif wallo
nink kif nuhtlust kanda. Ta wot kif hádda henne páál
Nink maits ka mórro surma táál. Ja kui núüd lunnas-
tusse hinnas Ta lige eest sai árráantus, Nink leppita-
jas samu núüd: Eis wóttap wasta pattatsid.

3. Núüd löidwa Jesu úsján siin, Suurt rahho kif ne
wáise henge. Ta útlep: káddogo teist piin Nink olge
mo man rahholisse; Eest teije pattu tahha ma Mo wer-
ren árra-uppota; Mo waim se peap teile jáma Nink
sedda teile tunnístama, Et mimma wastawóttá núüd Kif
pattust-káándjid pattatsid.

4. Dh árra sinna úttelgo: Ei sa ma ennamb sama ar-
mo, Ma olle paljo aiga jo Ta armo kutsímist árrapól-
gu! — Kui sul om enne tóisidus, Nink pattu úlle kur-
bastus, Et sörwat ello parrandada; Eis woit sa tem-
mast armo löida. Tál om jo sedda ammetit, Et wasta-
wóttap pattatsid.

5. Dh, kui sa Jesu söand náes, Kuis temma meije
perra waidlep! oh, et sa digest moista saas, Kuis tem-
ma meid me háddan kaiblep! Náts! kuis ta teep neil
múitnikil? Es temma anna armo neil! Náts, kuis ta
Maarjat rómust essi, Kel lainen joosk se silma-wesji!
Dh, se om óige tóttelik, Et Jesus ossip pattatsid.

6. Kui armsast kai ta Petre páál, Ehf rasjest sádda-
nu kúl olli? Kas ta es anna andis tál Kif temma suri
essitusji? Ent ta teep ifs weel nidade. Di helde, ar-
mas, tóisine Kui olli ilma páál, siin waiwan; Di om
ka aawustussen, taiwan. Ta wóttap ka weel wasta
núüd Kif murrelikku pattatsid.

7. Eis tulgo núüd, ke pattane, Ja pattust púrrowap
wallal sada, Se Jesu mannu noppeste, Ke feddake ei
touka árra. Kuis tahhat olla holera, Nink hukka min-
ná melega? Dh kule, kule, innimenne, Nink árra pól-
go sárasst ónne! Náts! Jesus tulley ka weel núüd, Et
wastawóttas pattatsid.

2se tr.
laul

Wiis. Mo Jesus wöttap pattatsid.

456. **W**eel wöttap wasta pattatsid Me Jesu armolinne südda; Täl om weel ikkes halle neid, Ke ikwa omma pattu hädda. Si jätta ta neid abbita, Ke sedda temnast pallega, Et ta neid päästas neide patust Ja figest henge huffatussest. Ta annap neile nätta kül, Kui hallelik ta pattatsil.

2. Oh! olgo, Jesus, sinno hääl, Kumb pattatsil ni armsast heikap, Oh! olgo kuulda figil tääl! Et eggants, ke nüüd weel ellap, Hend' sulle annas koggona Nink sinno wöttas ommas ka, Ja ussus sinno sisse nida, Et ta nääs ussust sedda otja, Et wöttat tedda wimate So mannu ülles tairwate.

Jani, se ristja, juttus.

Luf. 3.

2se tr.
laul

Wiis. Tulle risti=innimenne. (Wiis 4.)

457. **T**rööstke, ütlep Jummal, trööstke Minno kuba rahwast tääl, Töstke ülles murrest, töstke, Kummile om haige meel. Kea pattu leinawa, Hädda ülle kaibawa, Neile pajatage rõmo, Neile kulutage armo.

2. O Jerusalem, hä sulle! Irra olgo murrelik; Gest et ma so Jummal olle, Ristuta so pattu fik. Sinno söddaminne om Urralõpnu, sul om rõom Taiwan walmis tettü ammo, Kaswa nüüd nink wotta rammo.

3. Kigipeidi lanen kulus: Käändke henda pattasse! Sure hälega nüüd laultas: Tekke sõand wallale! Tekke häste tassatjes Orru, kengo illusas: Orru üllebabe tekke, Allandage kõrgid mäkke.

4. Mes om kõwwer, õkwas sago, Mes om kõrplik, tassatjes. Üllefobhus mahha jägo, Pettus sago tühjätjes. Ust, arm, lotus, waggaus, Kannatus nink maddalus Tulgo risti=rahwa päle, Et saas parremb ello jälle.

Maria

Maria kittusse laul.

Luf. 1, 46=55.

2se tr.
laul

Wiis. Nätse, Jssand, minna tulle.

458. Minno heng taht omma ello, Omma Jssand
dat nink welle, Jesust kitta, üllenda:
Minno südda fargap römüst, Kaitšap henda Jssa armust,
Höiskap önnistussega.

2. Minno hädda, minno waisust Näggi Jssand nink
mo saisust, Et ma olli põlletu; Temma tõije mulle õnne,
Et mo kittap rahwakenne: Eures ollet tõstetu!

3. Halwas arma minna henda, Et mul waihel ni suur
ande Sai mo armsast Jssandast; Suur nink pühha om
mo Jssand, Temma tõ om selge õigus, Temma arm
jääp iggawes.

4. Temma panney kõrki wasta, Maddalid taht tem-
ma fasta Omma armo wihmaga. Järge päält ta
mahha heidap Wäggewid, nink hirimo näütap; Ent neid
waihid üllendap.

5. Kummil himmo temma andist, Teep ta rikkas
waisust santist: Kummil ilman rohkede, Kummil rõmo
ülle mära, Lasjep temma tühja ärra, Teep neid
santis wimate.

6. Temma näütap armo läbbi Jssraelil omma abbi,
Ni kui toot heldeste. Mes ta ütškõrd neile wandnu,
Kumbe temma õiges tundnu, Sedda peap kõrwaste.

7. Uuru sel Jssal, Pojal olgo, Pühhal waimul kit-
tus tulgo, Kolmel ainul Jummalal! Ni kui alamisest
sün olli, Jägo auru ka ikkes tälle, Sün nink taiwan
iggawes!

Reist pühha engliff.

2se tr.
laul

Wiis. Jesus fige üllemb hä.

459. Jssand, taiwa kunningas, Rebba engliff kit-
tetas, Englid sinna tallitat, Omma ker-
kut paimendat.

2. Olla hol: -piddaja Meile sinno engliga; Kela pat-
tun maggamast, Kaitša taiwast üllewast.

3. Taiwa wäggi armsaste Heitko meile lerile; Et ei
pässe ütšike Kurri meije lárwele.

4. Wälja minnen sadikus, Kobdo tullen warjotus,
Olgo sinno engel man; Kahjo olgo kawwedan.

5. Anna rahhun ellada, Pattast ello parranda; Kä-
na ärra willitsust, Anna rohket önnistust.

6. Hoiša omma holega, Et ei tulle sallaja Warras
meile wargile, Tulle-kahjo honete.

7. Engli tulgo wahhile, Eis kui meije maggame;
Köndin olgo engli ka Meije koddö kaeja.

8. Tenno olgo rohkede Jesusjele kallide, Hoišjas
meile tullemast, Englid saatmast üllewast.

2se rr.
taul

Wiis. Dh Jummal taiwast kae pääl.

460. **N**e engli taiwa walgusšen, Ke Jssandat sääl
kitwa Nink temma palge selgusšen Ja
suren auruwun istwa, Meil ussu puhtust hoiško ka, Et
wöttas tedda auruwusta Nüüd englidega taiwan.

2. Dh sage engli saarnarjes, Ni kombist kui ka melest,
Eiin ihnan, et sääl iggawes Teil auruw saaw figest kelest.
Ne engli sedda teggewa, Mes Jummal tahhap ütšinda
Ni taiwan, kui ka ma pääl.

3. Dh saatke ärra wäggewast, Mes meije Jummal
wihkap, Mes kelap nida ellamast, Kuu taiwa hulk iks
ihkap. Kik pattu orjust pöllege, Nink Jummalat sis
tenige Hääl melel, kui ne engli.

4. Ke omme luliikmistile Eiin melewallust jättap,
Ei sa se mitte taiwate, Kus kolmkörd pühha lau-
lap Kik engli hulk nink koggodus, Ja römoga teep au-
ruwustust Sel surel Jummalale.

5. Mo, armas Jesus, walmista, Et woiše ikkes
fitta So, Jssa-, pühha Wainoga, Ja sulle auruw näu-
ta; Et olles engli saarnane Nink saas so auruw-
riffusse; Dh anna armust! Unen.

Jum=

Jummala sõnnast.

Dmmal wifil.

2te tr.
laul

Es wolle Gott uns gnädig seyn.

463. **D**h, Jummal, olle armolik, Meil omma õnne anna, Nink taiwa pole sada fik Meid läbbi sinno sõnna. D, Jummal es sa, pojaga, Nink pühha waim saäl taiwan! Meid ma pääl heldest õnnista, Ke olleme siin waiwan, Et rõõmsast lauias Amen.

Dmmal wifil. (Wiis 2.)

2te tr.
laul

Erhalt uns, Herr, bey deinem Wort.

464. **D**h Jssand Jesus, meile jä, Et õddang sai jo ilmale! So pühha sõnna walgustus Meil sago ikkes hoijetus.

2. Sel wiimsel, kurbal ajal nüüd, Dh finnita me sõamid! Et sõnna, sakramenti ke Meil puhtas jäässe otsani.

Dmmal wifil. (Wiis 20.)

2te tr.
laul

O Herre Gott, dein göttlich Wort.

465. **S**o sõnna haäl, D Jummal, taäl, Om kawwa pimmes jänu; Nüüd rõmus meil, Meist kuultas jäll', Mes waim om arwaldanu, Nink esst weel Apostli saäl Me Jssanda suust kuulnu. Me tennam' sest Nüüd süddamest, Et meil se aig om tulnu.

2. Et sinno tõ Nüüd teda meil, Rui selgede om silman; Eis ussume Ra kindmaste, Mes ütley Jesu-kenne. Se ainus õn Me süddamen Las ikkes armas olla, Meid lähhembra Ra arwita, Rui täl woip tarwis olla.

3. Sa, Issand, te, Et sünnis se, So sure armo per-
rast; Sis lodame, Et pääsime Se ilma kurja kárrast.
Oh! anna weel So abbi neil, Ja úmbre káándma tóttá,
Ke laitwa táál So sönná hááld, Ei tahha wastawóttá.

4. Se usk om mul, Et tóisi kül, Mes kirri ütlep
meile: Kik hukka lááp, So sönná jááp, Ni táamba
kui ka heita. Ehk põllewa Ne kawwala Nink kange
kala sedda; Kül siski jááp Nink kórda lááp, Mes
tunnistap so sönná.

5. Et Jummal om Mo ainus rõóm, Sis surm toop
mulle kaswu, Nink Kristus ka Om werrega Kik min-
no wólga masnu. Sest tenna ma So aumoga. Oh!
anna mulle sedda, Mes palle sult, Nink tulle mul,
Kui mul om surma hádda.

6. Ma loda ka, Et, Issand, sa Meid ei sa játma
perra, Kelt ilma páál So sönná háál Ei põlleta joht
árra. Oh! anna neil So armo weel, Et nemna
saasse taima. So palle ma, Las minno ka Siit ónsalt
árráminná.

R i s t m i s s e s t.

Dummal wisil.

2se tv.
laul

Christ, unser Herr, zum Jordan kam.

466. **M**e Issand Krist Jordani jööst, Et Issa
meeld ta táúdas, Last risti henda Jani
káest, Kui ammet, kást tál náúdas. Se tetti meile
moiskmisses, Meist möske pattu hábbi, Se tetti sur-
ma upmisses Ta haru werre lábbi, Há wastse ello
tarbis.

2. Sis kule miúd, nink moista hást', Mes ristmist
kutsup Jummal, Nink mes sa peat uskma sest Nink
opma, ke sa rummal. Et wessi olles, wees ka jááp;
Ei siski paljas wessi. Ka sönná sinná mannu saap,
Nink pühha Waimo kássi, Se om siin ristja essi.

3. Meil

3. Meil ſedda Jummal näütnu ſääl, Käl tähtteſt nink
ka teleſt, Kui kuulti taiwaſt Jſſa hääl, Jordanil hel-
deſt meleſt, Kumb heik: „Mo armas poig om ſe, Mul
„om hä meel ta päle, Se ſaap teid ſaatma öigede;
„Seſt kuulge temma häle, Nink käige temma perra.“

4. Me Jſſand lähät apoſtliid, Käſt ilmal' anda
teda, Et pattu läbbi huffan nüüd, Ke taht umbuſku
jäda. Ent ke ſiin uſſup, riſtitas, Se ſaap ka tötteſt
taiwa; Om waſtne inniminne taas, Nink ei jä ſurma
waiwa, Ent ellap ikkeſ römün.

5. Eilm ütſinda wet nätta ſaap, Meſ inniminne wal-
lap; Uſſ waimun wäkke tunniſtap, Meſ Jeku werri
kaldap: Et riſtmieſſen ſe ello kairw Hend' arwaw Jeku
werreſt, Seſt ſüttis ärra meije waiw, Meſ tullep pattu
perräſt, Ja öige ello töſſep.

Pühhaſt öddango = södmajaſt.

Ömmal wiſil.

2ſe tr.
lau

Gott ſey gelobet und gebenedeiet.

471. **S**ul, Jummal, olgo kittuſ, arw nink ten-
no, Ke ſa obſauſt meil tennu So poja
ihhuſt, werreſt ka ni heldeſt, Et ſe töſtas waimo taiwa.
Kürie eleiſon.

2. Läbbi ſinno ello, Jſſand Kriſt, Meije ello
pühhendetas tööſt; Nink ſinno ſurmaga Woit ſa
ſurman arwita, Jimme abbimeeſ!

3. Se pühha ihho ſaije ſurma pantuſ, Et meil ello
ſaaffe antuſ. Surembat armo eſ woi ta meil tetta;
Ei ſe ſünni meleſt jätta. Kürie eleiſon.

4. So arm, Jſſand, ſedda teggi ſul, Et ſo
werri tennu immet kül, Et maſnu meije ſüüd,
Et meil taiwaſt abbi nüüd, Abbi ſinno man.

5. Meil

5. Meil Jummal andko omma armo õnne, Et me kules Jesu sõnna Nink welleliffun armun woisje olla: Et se jõdamaig haäs wois tulla. Kõrie eleison.

6. Jesus, meil so waino jätta weel, Et se meile annas õiget meelt; Et risti rahwas maan Ellas häste, rahhoga, Jesus arwita!

Dnimal wisil.

2se tr.
laul

O Ursprung des Lebens.

473. **D**lätte täüs ello! o walguš nink rõõm, Kust eggautš wõttap, mes waja täl om! D ellawat lätte, Kumb selge om nätta, Kumb Jum- mala koast iks otsata keep, Nink jannonu sõame siise siin läap!

2. Ma tulle, mo Jesus, nink jannone tõõst Eo perra; oh, toida so lambakest haäst. Ei sinna woi jätta, Mes tootit tetta; Sa tunnet jo esst mo kehwa- list kül, Nink annat jo ilma so andid ka mul.

3. Eo magguš wiin jodap mo waino nink meelt, Nink kelle sa annat, saap iggawest haäd. Ke maitšap so armo, Ee unnetap hirmo, Ee hõiskap, se laulap, se kittap jo siin, Sel kaus jo ärra fik kurbus nink piin.

4. Kui mõrro nink magguš siin seggatu om; Eis anna, et mõrro ka olles mo rõõm. Eest eggautš õige, Ke karrikast jõije, Mes (wainwaga täüdet) sul anti siin maal, Ee ellap niüd rõimun jo sinnoga saäl.

5. Mul sago, mo Jesus, siš ello nink rõõm. Ka saäl, kun jo karri ilm wainwata om, Kun tärwelisk illo, Kun waillik om ello, Kun kostotust, hõiskamist, auwustust om, Kun uskjal saap selges so rahho nink rõõm!

2se tr.
laul

Wiis. Dh wõtkem Jummalat.

474. **M**o südba armastap Eo ikkes, armas Je- sus, Mo aimus henge õn, Mo wag- gaus nink õigus! Ehk ma kül saggede Siin ilman kum- masta, Ei woi sa õmmete Mo mitte unneta.

2. Dh

2. Oh olles mul se joud, Ni kui ma esfi söwwa! Oh, olles se wörd nouw, Rui minna tetta pürwa, Et ma jaás usfutaw, Nink sa wois römoga Mo päle kaeda, Mo fige üllemb há!

3. Se tahtminne om mul, Ent täutminne om kasfir, Ma nää, et eggápáiw So waim mo sissen uesir, Ja taplep päle ifs Mo lihha werrega, Ma olle weel kui lats, So armun fölbmata.

4. Ent oh! et minna wois Jo pea mehhes sada, Et minna ikkes sul Wois usfutawas jéda! Mo ihho, heng nink meel, Se mingo foggona So armust útsinda Siin ma páal pallama.

5. Oh tulle, armaken, Mo möttid esfi láutma; Oh láuda söand mul! Sis sa ma sedda táutma, Mes armo kohhus om. Te söand pallawas, Et usfutawas já So wasta iggawes.

2te tr.
lau

Wiis. D Jummalat latse.

475. Ni pea kui üllewast sündinu jálle, Sis olle-
me Kristussen wallitu welle. Úts esfa
om figil, úts usk nink úts waim, Úts ónsalik lepping,
úts taiwalik höim. Se lábbi woip söamid kofko siin
keúta, Et woine ka risti al maggusust löida, Riid, kadde-
us, wihha ei tohhi hend náúta. ∴:

2. Arm üllewast! se om, kumb kofko meid panney,
Ka armo-tuld söamen pallama láudap! Si olle joht wah-
het siin welliste man, Sest maddalus peap neid söamid
foon. Run fórkus, riid, taplus ja wihha om náúta,
Sáál ei woi ka kibbenat armo-tuld löida, Si woife saál
Jummalat engliga fitta. ∴:

3. Ent náúse, mes ónsus meil fátte om antu, Re
óleme welliste arwole pantu. Me ollem' úts óstetu
ónnelik hulf. Oh, kikkem se esfa, ke meike om null,
Run kákkime henda nink laulame tálle, Et kirtus nink
tenno ei löppe ka jálle. Me olleme Jssandan leppin-
go welle. ∴:

4. Mes

4. Mes ma sai, mo welli, se ollet nüüd sinna, Me rühhiine möllemba taimake minna; Üts fige eest wäitap nüüd essa=ma pool, Sel kirkul om ennege ütte eest hool, Meil sünnis ka ello me welle eest jätta, Eest nida om meije pä tahtnu ka tetta. Ni tundwa ne wellitse welleste hädda. ;:

5. Sääl tullesan ilman om parrembat ello, Kun essa een saiswa ne wallitu welle: Kun pallawas lännu om rahho nink rõdin, Kun kunninga heldus jo arowalik om. Dh toge nüüd sõamid, kääsi ka tääna, Nink pal-
lelge Zionil abbimeest enne, Et armun me algmist nink otja ei tunne. ;:

2te tr.
laul

Wiis. Nüüd risti=rahwas rõmusta.

476. **M**o Jesuken, sa ello leib! Üts pattane so nõrrowap, Kel himno sinno perra kääp, Nink sinust armo pürrowap. Ma palle sinno sõameest, Dh! walmista ja minno waist, Et kõlbas sinno lawwal.

2. So armsa taima leibaga Mo, Jssand, täämba sõda; So ello=jõle sada ka; Nink minno henge joda. Ma olle haige pattane, Ea tahhas, Jssand, armsaste Mo henge süttitada.

3. Kik wihha, waino kistota, O Jesus! minno henge. Mo pattu mulle arowalda, Et kahhitjes neid õigest. Se usju särk mo katko ni, Et ma wois õige ausaste So lawwa mannu astu.

4. Si armo wäärt ma olleke So een, ma häddalinne. Ma olle kül suur pattane, Si salga minna sedda; Ent se mo häddan rõmustap, Et sinno sõnna towotap, Et waisid wastawõttat.

5. Pat om mo riknu foggona, Dh süttita mo sõand! Ma olle sõkke, walgusta Mo meeld nink moistust, Jssand! Ma olle huffan: hallesta! Ma kaddonu: oh otfa, Dh arowita mo armust!

6. Mo peigmees tulle minnule, Nink ja mo sõaniette, Ma lähhüne nüüd sinnule, So armule mo wõtta. So mag=

magausamba rómoga Mo nórga waimo kostota, Nink löppeta fik hádda.

Dmmal wisil.

2se tr.

Den Vater dort oben, wollen wir.

lau!

477. **S**ÿsa, förgen taiwan, Rikem ikkes waiwan, Ke núüd ommast armo káest Henge toitnu taiwa háást; Nink fa temna poiga, Ke meil Æsast antu om, Meije ónnetojat!

2. Paulgem fik núüd tóttén: Eul meist olgo úttén Tenno, kirtus, taiwa al, Æggawetsel Zummalal, Ke hend' heldest náúttu, Nink meid omma armoga Rik-falikkult táúnnu.

3. Æsja, kae sija, Wótta ohwrid wasta, Mes núüd sülle tome weel Sinno-poja nimne páál. Oh! las há sul olla, Nink las temna kallist werd Masja meije wólla.

4. Si woi tulla ette, Ke sul massas kátte, Rik hááb, mes sa armsaste, Teggit meile waistile. Kes so mele perra, Kunna fik so perralt om, Massap sülle árra?

5. Æsand, meile tótta, Paulo wastawótta. Anna meile andis táál, Kummast meil om pudust weel. Te meid puhtas waiwan, Et sin armun ellame, Nink saál rómun taiwan.

Sest surest henge árrarifmisfest.

Dmmal wisil. (Wiis 10.)

4se tr.

Durch Adams Fall ist ganz verderbt.

lau!

479. **D**Adam, sinno essitus Din meije elko rik-nu, Et pat om meije perrandus, Nink kike pále túknu. Se siuru tó om figile Suurt wigga pále tóstnu; Ent Zummal se om armsaste Meid jalle árrapástnu.

2. Se arm om meile näüdetu, Et Poig om meile antu, Ke meije welles sündinu Nink risti päle pantu. Kui õigede niüd ussume Se Poja nimme sisse, Sis õnnistust nink rõmustust Saap meile andma Jõsa.

3. Se ello, tee nink wärraja Om ainus Jesukenne, Se Jõsa nouw, felt üsinda Kik rahwas lodap õnne, Se lunnastus nink pühhandus. Ke tedda melen hoijap, Se kaitsetas nink hoijetas, Nink taiwan ossa löwwap.

4. Ke Jesussest hend' rõmustap, Nink temna päle lodap, Ehk temna hädda kannatap, Ke temmast abbi odap; Ei jätteta joht abbita. Sest kånap Jummal ärra Kik willitsust nink kiusatust, Ke kõnnip temna perra.

5. Oh! ärra wõtko iggawest, O Jõsand, minnust ärra So sõnna minno süddamest! Se om mo õige warra, Mes rõmustap nink kostotap Mo henge pattu wasta. Ei surmike woi minnole Sis hirno päle tõsta.

6. So pühha sõnna juhhatap Mo jalgu õige teele; Se hao-täht, se jelletap, Nink walguetap mo mele, Et moistetas nink arwatas Neid kallid andid pea, Kui ussuga wõt pallelda So waino usklik sõa.

Pattust käändmisest.

Ommal wisil.

est tr.
laul

Erharm' dich mein, o Herr und Gott.

488. Oh heida armo minno pääl, O Jummal, sest so arm om suur, Te puhtaş mo, nink mõsse weel, Mo sissen om se pattu juur. So wasta olle pattunu, Se om iks minno mele seen: Ma sa sult õigest summitus, Ei jaija kurri sinno een.

2. Mo pattu ärra arwago, Ent kistota, mes essinu; Mo sisse puhast sõand lo, Sis olle wastsest sündinu. So palgest ärra heitko mo, Nink waino ärra wõtko mult,

mult, Ent tröösti taas, ma palle so, So rõõmsa waim mo hoitko sul.

3. Si sinna ohwrid armasta, Meid anda meel kül olles mul; Sis wõtta kurba waimo sa, Om murtu südda arinsam^u sul. Ma tahha sis ka pattatsid So õiget teed siin oppeta, Et mahhajatwa kurje teid, Nink sinno pole kánawa.

Ommal wisil.

2^{se} tr.
laul

Allein zu dir, Herr Jesu Christ.

489. So pále ütfind', Jeesus Krist, Siin ilman minna loda, Sa rõmústat mo süddamest, Muud rõmo ma ei oda. Es olle eesimált keake, Si olle müüd ka ütsize, Ke siin wois háddast pásta mo: Ma palle so, Mo lotus, Jeesus, ollet jo.

2. Oh! anna armust minnule Dig' ussu teffo tetta, Et minna sinno heldusse Wois kigest hengest nátta, Kig' asja eest jo armasta, Nink lähhembat kui henda ka. Mo wiimsel tunnil awwita, So waimoga, Kik surma hirno wárada.

3. Muw Jummalale esjale, Ke meile armo náitap, Nink Jeesusel sel pojale, Ke meid weel ikkes toidap, Ka pühhal waimul olgo aww, Kelt tulley meile õige nouw, Et temmal meist om helde meel, Siin ilman weel, Nink perrast taiwan iggawel.

Õdisitsest ussu st.

2^{se} tr.
laul

Wiis. Kes Jummalat ni lassep tetta.

491. Müüd olle minna pohja löidnu, Mis páal ma lotust pohjanda; Se om mo Jeesus, ke om tulnu Sáált isfast sure armoga. Se pohhi ikkes findmas jääp, Rui ma nink taiwas hukka lááp.

2. Ta tenistus om pohjas pantu Neil, kumnil õnsus^{est} om hool. Ta armo- káe omma káántu Siin fige pattatside pool. Ta halle südda kaep ka Siin fige pále armoga.

3. Si

3. Si sa müüd meije hukka sama, Eest Jummal tah-
hap arwita. Poig tulli lunnastusses alla; Lätš üles
me eest palleina. Ta allasi müüd heikap meid, Et ar-
wajem täl sõamid.

4. Dh pohjata arm, kun fik pattu Müüd omma
neeltu iggawest! Mo hawa omma terwes tettu, Si
olle ennam hukkatus. Eest Jesu werri lõpmata Müüd
heikap: Eessa hallesta!

5. Ee werre sisse tahha minna Müüd ussun alla
wajoda. Kui pat mo tahhap hukka panna, Sis tahha
sinnä paageda, Kust eggal ajal lõwra ma Suurt hal-
lestust ilmlõpmata.

6. Ee hallestus mul ikkes püssip, Ehk lõppep mui-
do fik mo käest. Kui hädda ka iks päle tikkip, Et ärra-
wässi ikmisest: Kui fik mu assi hukka lääp; Ee hal-
lestus mul ikkes jääp.

7. Ee pohja päle jä müüd minna Seni kui ella ilma
pääal. Mo tö nink mötte läwa sinnä, Ni kawwa kui
ma ligu weel. Käl iggawes ma laula sis: Dh halles-
tusse sürowius!

Ommal wisil.

2se tr.
laul

Was Lobes soll'n wir dir, o Vater.

492. **M**es kittus om meil, Jõsand, fulle anda?
Si woi so tekko ütšik ärra-nouda.

2. Sa ollet meile paljo tähti tennu, Kust meije olles
me so armo nannu.

3. Sa ollet Warut merren hukka pandnu, Nink
ommal rahwal lanen leiba andnu.

4. Ee man me woime sinno armo nätta, Nink läbbi
tahhat ihho, henge toita.

5. Et meist so kange käsš saasse nättus, Sis om sult
paljo immet sanu tettus,

6. Nink ollet kanget sädušt meile andnu. Hå sel, ke
šwamen taad tallel pandnu!

7. O ešsa! kindma omma sinno šonna; Sa õigust, kõhhut annat meile tänna.

8. Neil wangil sinna, Jssand, appi tõttat, Nink sure aurovoga sa woimust wõttat.

9. So nimmi om iks kallis nink ka pühha; Ke sebda pelgap, se lát targas pea.

10. Uuw, kittus, tenno, Jšsa, sulle olgo, Ni kui siin ilman, ni meist taiwan tulgo.

Kristlikust ellust.

Lawida laul 128.

Dmmal wišil. (Kae ka wiis 2.)

2se tr.
laul

Wohl dem, der in Gottesfürchten.

496. **Ü**ts õige õnnis mees om se, Ke Jummalat pelgap kindmaste! Hend' peat toitma ommast kääst, Eis kääp so kääsi ma pääal hääst.

2. So naine saap sul ollema So koan, kui pu marjuga, So latse omma istuman, Kui õlli-õstia, lawwa man.

3. Sel mehhel saap ni rikkas õn, Ke ellap Jummalat peljusfen. Sel tullep abbi ikkes weel, Kui hirmotap ka hädä taäl.

4. Ni saap sul Jummal teggema, Et sinno film saap näggema So tõ man rikkust, õnne kül, Nink temma arin saap jama sul.

5. Se saap so ello jakkama, So mannu jama rahhoga, Et sinna laste latši näet, Nink Jšrael sün löw-woy hääb.

2se tr.
laul

Wiis. Kes Jummalat ni lastep tetta.

497. **S**e tahhap taiwan õnsas sada, Se peap kääma taiwa teed; Ke püwwoy põrgo hawwast

wast tada, Se peap jätma pattu ööd, Ke tahhap rõmun
olla sääl, Se peap pattu ikma tääl.

2. Eis anna, J̄sand Jummal, armo, Et jättas
pattu perrale, Nink läbbi sinno pühha waino J̄ks ellas
usjun õigede; Et kõnnis sure hõlega Mo Jesu jällin
jätmata.

3. Las minno ikkes sinno päle, Oh armas Jesus!
kaeda. Mo meeld iks tõsta ülles mäele, Et sunnust
häste oppis ma, Kuis sunnis kãrwã ilma pääl, Et sin-
nã saas, kun ollet sa.

4. Eo armo, kallis J̄sand, läüda Mo sissen hãste
pallama, Et läbbi armo sinno wasta, Rif mes ma te
nink tallita, J̄ks figest hengest ärra-te, Ni kui sul tem-
mast melehá.

5. Eo pühha waim mo oppetago Siin hãste tundma
Jummalat, Nink minno sissen selletago Mo kallist õn-
nisteggijat; Et armasta nink auruusta Mo J̄sandat
ikks rõmoga.

6. Oh, anna joudo ärrawãárda Rif kurja lihha him-
mustust; Et kelleke ma ei te kurja, Ent figil nõuta ar-
mastust. Rif kurjus, pettus, kãrwalus Mult sago
mahha jättetus.

7. Mul õiget meelt, o J̄sand, anna, Et õigust
enne armasta, Ja rõmoga, mes tõise omma, Tãl kãtte
annas keelmata, Nink jaggas ka weel päleke Mo om-
mast mõnnel waisele.

8. Oh tõtta J̄sand, essi abbis, Et ella ilman au-
faste. Mo tõ nink orjus ikkes sago Mult hãste ärra-
tallitus; Et usju suggu tunnes ma, Kui pũrwa olla
laitinata.

26 te.
laul

Wiis. Me J̄sand Krist Jordani jõõst.

498. **M**o loja nink mo ello = würst Eo mannu min-
na tulle; Kui sa ei wallitse mo waist, Ei
kõlba sis mo ello, Eis olle kolu ellawalt Nink pattun
hukka

hukka pantu. Kun pattul jääp se melewald, Ei olle
 jääll weel nättu, Mes öige waimo ello.

2. Seperrast heida armo niüd Eo waise latse päle;
 Et ma ei foggu wastset süüd Mo kala päle jälle. Mo
 soand, suud sa wallitse, Et nemma es wois julle Nink
 sinno armo latfile Siin halleusjes minnä, Nink muile
 kahjus tulla.

3. Mo kõrwa, essa! hoija sa, Kui johhu ilma seltsi,
 Et eale ei kule ma Eo nimme teotusti. Dh kána mo sest
 rahwast ka, Ke sinno teggo naarwa. Ke henda seggap
 neidega, Käl sedda nemma saatwa Jo sure pattu sisse.

4. Mo silmi, Jssand! wallitse, Et kurja näggemisje
 Eht ilma wiis ei kihhota Mo julge ello sisse; Ent se
 mes ausa, pohhas, há, Mes engli hulk ka nõrwap,
 Mes sinno meelt ei kurbasta, Mes kasinusjen hoijap,
 Ee olgo minno himmo.

5. Dh õnnis, kenne toidus jääp Ee taiwa há nink
 warra! Ke sedda õigest himmustap, Ei mõtleke mu
 perra, Kui ennege mes ello toop Nink sinnä pole weap,
 Kun pühha hulk kif rõmustap Nink armsid laule lau-
 lay, Mes eale ei lõppe.

Waimolikust taplemisest nink ilma ärrasalgamisest.

Dmmal wisil.

2se tr.
 laul

In dich hab' ich gehoffet, Herr.

503. Ma loda, Jssand, sinno pääll, Las kuul-
 tus sada minno háäl; Mo háppe ärra
 sada, Ma palle so, Dh lasse mo Eo armo sisse jada.

2. Eo kõrwa kána minno pool, Mo hoitko, Jummal,
 sinno hool, Mül pea abbis tõtta; Ma magga taäl
 Eht saisa weel, Kif hádda minnust wõtta.

3. Mo

3. Mo paas nink lotus ollet sa, Mo finnitus nink wäggi ka! Ni om mul sinno sõnna, Kui hädä káen, Mo suremb rõõm; Kes woip so wasta panna?

4. Mo petnu om se kurri ilm, Mo laitnu om se pilaja film, Nink saadnu salla kele; Neist pásta mo, Ma palle s, Nink kela kurja mele.

5. Ma anna, Issand, henge sul. O Jummal, tulle abbis mul, Nink wotta mo so kátte; Kig' hädä káest Mo pásta háast, Mes tulley minno ette.

6. Sel kolme=ainul Jummalal, Ke wákke annap nõrgemal, Uuw', kittust laula minna. Se saatko weel Siit ilma páält Meid henne mannu sinná.

Dmmal wisil.

2se tr.
laul

Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ.

504. Ma so pool, Jesu, tánnita, Oh! kule minno hále! Sel ajal minno arwita, Et hirm ei sa mo vále. Ma õiget usku himmusta. Sa tabhas joudo anda, Nisti kanda, Mo welle armasta, Eo sõnna tallel panda.

2. Ma palle weel, o Jummal, so, Sa woit mul sedda anda: Siin narus árra játke mo, Las so páäl lotust panda, Kui minna pea koolma táäl, Et ma sult armo oda, Nink ei loda Mo omma teggo páäl, Et es wois kahjo sada.

3. Oh! anna, et ma süddamest Neil kurjil andis anna; Nink pásta minno wainlaisist, Et neist ei sa mul hädä. Mo roog so sõnna olgo táäl, Segä mo henqe joda, Taimast joda. Kui tulley hädä páäl, Las mo sult abbi ota.

4. Ma pea ikkes maadlema, Mul abbis, Jesus, tõtta! So rahhoga mo paimenda, Et ma woi kindmált saista. Kui kiusus tulley, kela ja, Et se ei te mul hädä. Sa woit tetta, Et ma já kahjota, Ma tija, sa ei jätta!

2te tr.
laut

Wiis. Ke jo mbtey henda saiwat.

505. Wäita häste, kui so armust Jummal tõn-
bap hennele, Et so heng wois figest koor-
mast Sigest sada wallale.

2. Wäita, wärraja om kitsas, Abtakenne ello-tee;
Kif saap sulle ütškörd witsas, Mes ei kuni taiwaha.

3. Wäita palwen, puhkamissen, Ilma jälle jätmata;
Wära ärra usfundussen, Taple õ nink päwva ka.

4. Kanna peljun hengest hole, Hirmun õnnistusse
eest, Hädda orrlun om ifs sulle Egga päwva pe'gamist.

5. Ärra lasto silmil kaija Kurja ilma tühhinst: Eda-
riistu om ifs waija; Pakke laiskust, wässhinist.

6. Ärra andko lihhal perra, Jätta mahha himmus-
tust. Täüdat sinna himnu ärra, Näät sa jälle pim-
medust.

7. Dige südda tapley kangeft Pattu wasta surmani,
Nink ei holi häddast, rõmust, Saap ka woinust allast.

8. Dige südda Jesu jälgi Dtsip, nink käüp walwa-
den; Wõttap lihha himnu põlge, Nink ei falli hennesen.

9. Dige südda pattu ikkep, Arwap naarmist hullus-
ses: Eest kui sundus päle tükkip, Eis lät naar ka
ikmisjes.

10. Dige südda järtap kärä, Mängmist pattun, il-
male; Täl om taiwan rõmo warra, Eis lät meel ka
taiwaha.

11. Piddage ifs sedda melen, Maadleja, nink pel-
jage; Rühke päle, Jesu jällin Kärwä ammat taiwaha.

Dummal wisil.

2te tr.
laut

Jesu meine Freude.

506. Jesus, minno ello, Minno ainus illo, Jesus,
minno õn! Kif mo südda wiškay, Sinno
ainult ihkay, Armas Jesuken! Jummal Poig om min-
no peig; Ei muud joht, kui enne tedda, Armastap mo
südda.

2. Lääbi sinno hole Ei sa joht mo pole Ütsik wain-
lane. Nakka ilm kül tousma, Ma jä laulden sais-
ma Ilma peljota. Jesu hool om minno pool. Ilma
nink ka pörgo kárta Peap löpma árra.

Dmmal wifil.

2te nr.
laul

Entfernet euch, ihr matten Kräfte.

507. Dh, tagganege minno himmo Eest figest,
mes weel ilmlik om; Dh jätta mahha
tühja rõmo, Mo wássinu nink waiwat' waim! Dh
taggane, sa tühhi tó! Ma nakka wastset ellamist, Kumb
wihkap ilma seggamist.

2. Dh laulge moga máe, orru, Et teda saas mo Je-
su auro, Ke om mo faitšja nink mo warri, Ja figen
waiman minno nouw. Dh taggane, sa tühhi tó! Jo
parras aig om minnule, Et ilmast kána óigede.

3. Ehf, halja wálja, illusaste Kül surowel henda
náutate: Eis woip teist siški nátta háste, Et illo kaup
peake. Dh taggane, mes tühhi tó, Mo súdda! kuis sa
himmustat Ni wága sedda kaddumat?

4. Kui seni ollet armastanu, Mes aiga, rammo kul-
lutap: Eis árra henda kurbastago, Kui temmast sul
núud kelo jaap. Dh taggane! so peio há Dm parremb,
ke so neitsis táál Ja móršjas temmu hennesel.

5. Dh pakke liig-arm minnust wálja, Et temmast
súdda wallal saap Nink astup Jesu armo jálgi, Ni kui
tál útsind kitus jáap. Dh taggane, sa kawwal tó,
Kumb om mo petnu saggedast! Núud põlle ma kif
kawwalust.

6. Kui magguš om úts wabba ello, Kumb óigede
hend lahhutap, Kui hul nink rummal ilma illo Nink
temma lust meist mahha jáap. Dh taggane, kif ilma tó!
Mo melen olle kihlatu, Nink Jesu móršjas ehbitu.

Himmus

Himmustamissfest Jummalan nink Kristusse perra.

2se tr.
laut

Wiis. Wirgoge weel illes mele. (Wiis 4.)

511. **J**esus, helde henge karjus! Te mo ommas lambas ka, Ja mul elio-eal warjus, Eest so arm om otjata. Ea jo annit henda esst Lammaste eest surma sisse, Minno eest ka kolit sa; Te, et ma so armasta.

2. Lamba armastawa karjust, Karjussel om ka se meel: olgo sis uts meel meil armust, Eulle tairwan, mulle taal. Kui sa tairvast heikat mulle; Minno sidda kostko sulle. Sinna mo ei unmeta; Anna, et so armasta.

3. Lamba tundwa omma karjust, Karjus tunney lambid ka. Anna, et ma jose wirgast, Kui sin mulle heikat sa. Sinno haal mul olgo tutwa, Sinno kassu itkes armsa. Anna, et kui heikat mulle, Ma iks wasta kostas sulle.

Rahhembra armastamisfest.

2se tr.
laut

Wiis. O Jummalan latse.

514. **O**h! ellagem rahhun nink hoitkem iks armo, Ja kandkem ka waiwatu welliste foor- mat, Et soame utteus kowwembas laas, Nink wellelik sobrus iks rikmata jaas. Ne pahwusse ohwri toost mag- quusas laawa, Kui maddala latse, ke armun iks jawa, Ka welliste perrast mond sonnake lauswa. ;:

2se tr.
laut

Wiis. Oh tulge teije waiwatu.

515. **S**e kurri ilin om wihha taas, Riid, taplus, wain nink kaddeus Om lepmatumas lannu:

2

Nink

Nink siski káup weel lawwale, Kui usklik rahwas kunnake, Ke õigust olles tennu.

2. Ke omma andet ohwritsep, Kui temma pattal, lawwal káup, Nink wihtap omma welle; Sel ei sa oõsa Jeesusest, Ja temma werre, surma wáest: Om hirmus Jummalale.

3. Ke jättap andis andmata, Nink lähhembat ei armasta; Ei armasta ka lojat. Uts rõwel se, kui Kain, om, Uts hukka pantu pattu=loom, Ei tunne õnnetojat.

4. Oh mõtle sedda, pattane! Ei olle se joht naru=tõ, Mes kirjan ülles pantu: Ke lähhembale sõamest Ei anna andis esitust, Saap sundja kátte antus.

5. Mo hoija, Jõsand Jeesus, ka, Et minno heng ei unnetta, Mes kirjotap so sõnna! Oh anna, et ma seitsõkõrd, Ja seitsõkõmmend weel se wõrd, Mo wellel andis anna.

6. Oh kuulge sedda, pattatse, Eest suur se asõi tõt=teeste! Nink andke andis wõlla Sel, ke teid om wihtastanu, Ja olge kík siin leplikko. Ke sedda teep, nåep ello.

Nisti nink willitsusõse kannatusõsest.

Ommal wiõil.

2te tr.
lau

Gott will's machen, dafs die Sachen.

517. **S**ummal esõi Teep, et káõsi Nida káup, kui sunnis táal. Kui ka hádda Wabhelt náta, Jeesus sadap abbi meil.

2. Waiwan mõtlet Sa, nink ütlet: Jeesus láts nõuõd maggama; Nida kaibat Sa, nink waiwat Henda ilma asjara.

3. Sinna laitja! Nátõ, so hoitja Om jo kõhhalt suikmata. Jesu pále Sunnis sulle Usõun ülles kaeda.

4. Kui

4. Kui ta wiwip, Ehk ka rühhiw, Eessa-südda tälle jääp. Kui sul hädda Wörro nätta, Sinno ohto temma näep.

5. Ußu enne Lemma sõnna; Hääd sul tetta om ta meel. Kui sa, heitlik! Ollet waiulik, Eis saap murre otja kül.

6. Wötta wasta Jesu risti, Lemma annap sulle suud; Lemma lassep So, kui pessap, Se eest jälle löida hääd.

7. Mötlep südda Katsipeide, Olle sinna taßfane. Holekandja, Rõmo-andja Jßsand om weel allale.

8. Range käsfi, Rumb ei wässi, Suur joud om so Jummalal. Kui se aßfi Sul om rasse, Eis om hõlp-sa Jesusse.

9. Immelikkult, Targalikkult Saap so usk ißs hoi-jetus. Rõrda lähhäp, Mes ta säep, Olgo rõõm ehk willitsus.

10. Koggemata, Mötlemata Saap sul abbi sündi-ma, Et ka sulle Murre ülle Häbbi saap sis olkema.

11. Oh sis wötta Dmma hädda Häste julgest henne pääl. Ke ei pürowa Risti waiwa, Koormap pattu herneset.

12. Ent ke sedda Risti hädda Kandmu ma pääl rõ-moga, Sel saap eßfi Jesu käsfi Aroni päle pannema.

13. Amen, amen, Jesu nimmen Wötta ma fik henne pääl. Mulle olgo, Mulle tulgo, Mes mo armsa essa meel.

2te tr.
laul

Wiis. Sa kässet, essa, palkeda.

518. Mul johhus mõnda õnnetust, O Jummal, mitto willitsust. Se tairwa tee om waiwa täüs; Ke sedda õigest kõndi wois! Meo lihha nink mo werri ka Ei lasse henda sundida.

2. Ei olle parremb nouw mul wist, Kui sunno man, o Je-sus Krist, Ma tija, et so tootus Ei jätta minno armetus. Mul ollet töößt hä karjus ja, Ke ikkes saap mo kaema.

3. Mo

3. Mo rõõm sa ollet nink mo auro, Mo suremb warra nink mo nouwo. Ke sedda ülestunnistap, Et Jesussest hend' rõõmustap, Nink kel usk, arim om sõamen, Se tunnep rahho hennesen.

4. Ma üt'le mõndkõrd sedda kül: Kui sinnust rõõm es olles mul, Sis olles parremb sündmata Nink kohhalt ilma ellota. Se ellawelt om kolu wist, Kel siin ei olle Jesusst Krist.

5. O Jesus, minno peiofen, Sa ollet kif mo süddamen; Mul ollet kallimb warra sa, Kui rikkus, kuld nink ilma-ma. Kui sinno mälletap mo meel, Sis tunnep südda rõõmo weel.

6. Kui mul om lotust sinno päääl, Sis kulus mult üt' rõõmo-häääl. Kui palle ma mo hädda seen, Sis tunnep rõõmo süddamen. So waim ka mulle tunnistap, Et parremb ello mulle saap.

7. Sest tabha, funni ella weel, Mo risti wõtta hennepäääl! Ma palle sinno süddamest, Et ma wois olla walmiss häst', Nink wõttas ni iks ellada, Kui wois siist õnsalt lahkuda.

8. Mul anna lihha sundida, Et pattuta siin ella ma. Mo sõand pea ussun sa, Sis kole ma sul üt'inda. O Jesus! kule minno hääält, So mannu wõtta minno täält.

Dummal wisil.

2te tr.
laut

Was mein Gott will, das gescheh'.

519. Se peap ma päääl sündima, Mes Jummal tabhap tairwan, Ei jätta temma abbita, Ke tedda pallep wairwan. Kui innimen Om hädda seen, Nink temmast abbi odap, Sis faitsetas Nink pästetas, Ke temma päle lodap.

2. Et Jummal om mo kinnitus, Kes woip mo arraneelda? Kui temmast tullep willitus, Ma hend' ei tabha keelda. Kül Jummal näep, Mes ilm wast wäep Mul siin weel kurja tetta. Ke silma loop, Nink päiwa toop, Kuis ta es wois kif nätta!

3. Ehf

3. Eht kül ma pattan' imminen Eüst ilmast nüüd lä ärra, Mo Essa pool, ke om mo õn; Sis lä ta mele perra. Mo henge ka Sul anna ma. Sul, Jummal, hool om minnust. Eurm, põrgo=haud Nink temma joud, Om ärra=waart' mul sinnust.

Einmal wifil.

2te tr.
laut

Zuletzt geht's wohl dem, der gerecht,

520. Wiimselt nakkap neide käsfi Siski häste kääna weel, Kumba Jesus mõsknu essi, Diges tennu, ilma pääl. Wiimselt sawa armsat aiga, Onne päiwa, rõmo paika.

2. Wiimselt annap Jummal nätta, Mes me südda waidlenu, Kui usk riistin selges tettu, Nink meil kannatet om jo, Kui jo ilm meid kül om naarnu, Kui me fik jo ärrawaärnu.

3. Wiimselt pantas taplejile Kroni päle aufaste, Sadetas neid swast jälle Essa=male rõõmsaste, Kumba õnnis hengaminne, Nuv nink rõõm om iggawenne.

4. Wiimselt antas Jakobile Rahel sisiki emmandas. Wiimselt kaantas Josepile Tettu häbbi auwus taas. Wiimselt saap ka Tobiale Willitsussest rõmo jälle.

5. Wiimselt, nink ei mitte eesmäält Wõtiap Jummal ommassid Paradisi, waiwa sissest; Rõmüstap kui emma neid, Urwap neid sis engli sekka, Enne lassep häste ifke.

6. Wiimselt! panne häste meelde, Olla waiklik, tasfane, Wõtta Essa sõnna kuulda. Kui ka nätta wiyhane, Sisiki armastap ta sinno. Utle: Jummal sadap minno!

Einmal wifil. (Wiss 19.)

2te tr.
laut

Wie nach einer Wasserquelle.

521. Zion kaibap murren, ohhun, Zion, Jesu armas liin, Kumba kannap ommant puh-hun,

hun, Kumba hennel saatnu siin. Oh! ta ütley: Kuis mo sis Jummal häddan iggawes Mahha jätinu, kurbastanu, Ja mo kohhalt unnetanu?

2. Jummal, ke mul omma abbi Ainno towetani jo, Teep niid häddan mulle häbbi, Jättap armetumas mo. Kas ta näütap iggawes Minno päle wihhatjes? Es ta woi nink tahha jalle Armo heita waiste päle?

3. Zion, koste Jesand mulle, Minno fige armsamb liin! Käl ma näe, mes kurbus sulle, Suur om sinno oht nink piin. Sisiki olle murreta! Kas woip emma wihkada Dimma last, nink mahha jätta Tälle häddan abbis tötta?

4. Ja kui sinna ka saas nätta Eäraast emma ilma pääl, Ke wois armo mahha jätta; Sisiki jääp mul armo weel. Mo arin heljumata om, Zion, o sa minno roöm! Minno söamen ja ollet, Meelde sa mul iffes tullet.

5. Urta laske henda petta Hirnotajist wainlaisist; Einna ollet minno kätte Kirjotetu armolist. Se om kohhalt woinnata, Et ma so wois unnetata: Käl ma parranda so müri, Te so umbre kanget leri.

6. Dimman hölman ma so kanna, Ni kui weifest latsefest; Armo-rinda ma sul anna, Suur ma olle heldussest. Ursik hädda, willitus, Range wain ja kiusatus Ei woi minno sunnust käända. Kannata nink tröösti henda!

2te rr.
laul

Wiis. Oh tulge teije wainwatu.

522. **K**äl wainwa pääl saap aumustus, Et iri perast koggodus Woip römo laulu laulda. Se helde karjus peake Woip koormast pästa wallale, Et meil saap rahho kuulda.

2. Oh, latse! kuulge söamest, Se söanna heitap üttest, Se hääl om niid jo tutwa: Mo perra tulge maddalast, Käl ma teid kaitsa wäggewast, Kui wainlasse teid putwa.

3. Ilm

3. Ilm mässav ammak mārani, Nink foggup foor-
mat hennele. No! jāgo täl se hābbi. Kūl nāūs, et
temna fōrkistus. Saap pea ārra rikkotus, Ka nōrfu
laste lābbi.

4. Ilm narav, trotsip, nāgotav, Sest et se Ešsa wai-
kis jāāp; Ent kūl ta ütškōrd tulley, Nink kitsup wālja
ohhaki, Rōōp ōigen wihhan mahha neid. Eis ilm
nāep, kedda pōllep.

5. O larse, olge rōōmsa sis! Sest Jummal, ke siur
imme-mees, Nūūd heikav tullemisšen: Ma olle Jum-
mal innimen, Ma kāū ifs Israeli een, Ei wiwi un-
ne jisjen.

6. Sest wōtke wašta minno meeld, Nink kuulge min-
no waino hāāld. Wōōs olgo teil mo wāggi. Oh saiš-
ke liqqi minno man, Kui jakko armo-ahhilan, Eis
tete juri teffu!

7. Ušf murray lābbi mūrki ka, Woip kalgi kiwwe
pōrruta. Se Loja wāe lābbi. Mes kuiva fōrre tullele?
Ni ušf ka wārav tōtteste. Suur om se ussu abbi.

8. Mo pāle lootke maddalast, Ma sada oimatsid ifs
hāāst, Ehf immelik ka kaija. Sest neide taplus, wil-
litsus, Om otsan selge awwustus, Eis laultas halleluja!

Dmmal wišil.

ase tr.
laut

Wann endlich eh' es Zion meint.

523. **R**ui foggemata wiimselt weel. Se armas tund
saap Zionil, Et Jummal lunnastust saap
andma: Kui hāddast, wallust pāstetas, Nink waiwast
wālja lasjetas; Mes rōmo same sis kūl tundma!

2. Se ūlleūldlik ōmistus, Se āffilinne rōmustus
Saap ārrawāārdma moistust ešši: Et, ni kui unne-
nāggiil, Ka teedmata sis olnes meil, Kas filma-firri,
wai kas tōiši.

3. Kuis saāt sa sis, mo armas su, Kumb mōnda seni
kaiwanu, Rōmustamisšega tāūs sama! Ja, meije feel,
tāūs

täus kittusfest, Saap meije armsast kunningast Jhu-
otsata jää laulma jäma.

4. Se terwe ilm saap ütsema, Kui Jummal wöttap
arwalda Suurt römo-paistust Zionile: „Me näme
„arwalikkult nüüd, Et Jssand tennu inme-tööd, Kumb
„teda om ka pagganile.“

5. Weel ennamb woip so Jbrael, Ja temma ihho,
heng nink meel, Halleluja sul, Jssand, laulda: „Suurt
„immet tennu Jssand meil, Gest römustame henda tääl;
„Kif lasko röömsat hõlli kuulda!“

6. Ja, sinno armo-nouru om se, Et silma-wega kül-
wame, Et sis saas römün poimaminne. Nüüd kanna-
me sul melehääs Weel kaunist semend hallosast, Me sil-
mile om ikmist enne.

7. Ent talw om pea löppenu, Me häälme näütwa
henda jo. Kui weel ne weidi päiwa möda, Sis tullep
kif hulk römusten, Wiip wilja kōddo lauladen: Me lo-
tus es woi tühjas jada!

Kristusse kōgodusse kinnitus, kai- bus nink lotus.

Ommal wiskil.

ste tr.
laul

Fahre fort :: Zion, fahre fort im Licht.

525. **R**aswa weel :: Zion kaswa walgusfen, Nüh-
hi lühtrit selges tetta, Gesmäst armo hoi-
ja siin, Otsi ikkes ello-lätte; Zion, ahtakesse te-raa
pää, Kaswa weel ::

2. Kannata :: Zion, julgest kannata, Naarmist,
happe, risti, waiwa, Surmani jä liigmata, Rae ello-
kroni auro; Zion, kui siug sinno pannep ka, Kannata ::

3. Taggane :: Zion, ilma taggane, Kui ta auro
ängap sulle, Temma hä om tühine, Temma arm so
salwaw jälle; Zion, ängatas sul lust nink hä, Taggane ::

4. Riisa

4. Kiusa :: Zion, waimo kiusa, Ke haäl, kurral pool so heikap. Mes ta kässep, jätta sa: Te, mes haotäht sul näütap; Zion, tõnwerat nink õkawat ka Kiusa ::

5. Lähhüne :: Zion, Jesu armule! Kinnita hend waimun, ellun; Kolust ellust tüddine, Haljenda so Jesu küllen; Zion, nõrkusfest sa wäele Lähhüne ::

6. Ilmota :: Zion, wäkke ilmota, Eest et welle arm om pallaw! Peijo teffu arowalda, Ke so sissen, mõrsja, ellaw! Zion, läbbi kitsa wärraja Ilmota ::

7. Otsani :: Zion, ussu otsani, Arra jägo lõiges mitte. Ussu palk saap peake. Ulles! mes om takkan, jätta! Zion, ussu ammat surmani, Otsani ::

2se tr.
laut

Wiis. D Jummalat latse.

526. **E** Zioni koggodus hõimlases wõttap, Ke ütten siin Kristusse perra iks tõttap. Om ilmlikkust armust sul nõijotu meel; Ehk tükkit ka welliste sekka ma pääl, Ei woi sa joht welles sis kutsutus sada. Sul olgo se mõtte, fik kawwalust tada, Ja kindmast nink petmata armohe jada. ::

2. Oh, noinkem nink saatkem iks tõine tõist, welle! Et meist sis ei woeta ello-kroon jälle. Kui Zioni werrest waffkristus om täüs, Eis walwem fik ütten, et otsa jo näüs. Eest welliste pahwust wõt Jummal iks kuulda; Uts meel nink uts südda woip wainlaisi neelda, Ei woike ni wellitsil middage keelda ::

2se tr.
laut

Wiis. Mo armas kae hõlega.

527. **E**s olles Jummal meijega, (Ni ütley usflik suggu,) Es olles Jummal meijega, Eis hukkan olles luggu. Eest meid om wäike koggodus, Nink same figist põlletus, Ke tükwa meije päle.

2. Uts kurri wiha ajap neid. Kui Jummal annas perra, Eis olles ärraneelnu meid, Ka ello riisnu ärra. Me ollesse ni kaddonu, Kui wette ärra-upponu, Ja kohhalt hukka sadet.

3. Uuru

3. Nuro Jummalale olgo nüüd, Ke neil es anna lubba, Et nemma meid es nela mit. Kui lind om kablasi wabba, Ni meije heng om pästetu, Nink keüts om ärra kaffestu. Neil abbimees om Jšsand!

Dmmal wisil. (Kae ka wiis 3.)

ase tr.
laul

Unser Herrscher, unser König.

528. Jšsand, meije wallitseja, Meije fige üllemb hä! Suur nink aurvus om so nimmi; Mes sa teet, om imme tö, Rigen paigan ollet sinna Nurowik nink armolinne.

2. Weidi om neid meije ajal, Rumma sinno söamest Arinastawa, perranoudwa. Jmmewide laste juust Ollet kittust walmistanu, Dmma wäkke tunnistanu.

3. Jummal parrako! kül näeme, Eüdda lähhäp lahki ka, Et weel ikkes mitto tuhhat Walge man siin sadawa! Julgest maggap inuininne, Es se olle kül suur imme?

4. Eiški, Jšsand, wallitseja, Tahha ma so armasta, Eest ma tija, armas esša, Sinna armastat mo ka. Tõmba minno ilmast ärra, Et ma otsi taiwa perra.

5. Kallis om so pühha nimmi, Jšsand, fige ilma pääl, Ee teep figen paigan immet Rahwa sean siin nink sääl. Ma nink taiwas heikwa päle: Rittus olgo Jummalale!

6. Jšsand, minno wallitseja, Nurovus om mo hengele Sinno nimmi, selle wõtta Henda anda minnule! Anna ka, et ma wõis henda Rohhalt jälle sulle anda.

Dmmal wisil. (Kae ka wiis 1.)

ase tr.
laul

Ach Gott, vom Himmel sieh darein.

529. Oh, Jummal! taiwast kae pääl, Nink hallesta sa sedda, Kui weidi pühha rahwast tääl! Neil waisil om suur hädda. So sõnna ei sa ussutus,

uſſutus, Ee uſſ ſaap kobbalt kiſtotus Ee rahwa man ſiin ilman.

2. Ei muud kui pettuſt oppip keel, Mes neide paaſt neil naaitas; Ei olle neile ſedda meeld, Kumb pühhan kirjan loitas. Uts uſſup ſedda, toine toift; Ee dige uſſ om kawwen neift, Nink paiſtra kauniſt waijaſt.

3. Kik oppid, Jummal, haeta, Ke pettuſt opwa jargest, Nink omme korgi kelega Weel ütlewa kúl torrest: Trots, meil om woinus ütſinda, Mes meije ſäeme, ſunnip ka, Kes om, ke meid taht keelda?

4. Eest üttel Jummal üllewast: Ma tahha ülles-
touſta, Ma kule waiste puhkamift, Meid tahha minna paaſta. Mo õnnis ſõnna wäega Meid peap julgest tab-
bama, Nink waistil abbiſ sama.

5. Kui tulli hõppet ſelges teep, Kumb ſinnä ſiſſe pan-
tas; Ni Jeſu ſõnna rõmus laap Eis ſel, felt riſti kan-
tas. Ee läbbi uſſ ſaap kanges täl, Nink temma paiſ-
tus tunnus jäll, Nink paiſtap kik ma ſiſſe.

6. Kik auro nüüd olgo Jummalal, Ni taiwa kui ma
lojal; Nink meije õnniſteggijal, Sel ainul Jeſu pojäl.
Auro, kittus pühhal wainul ka, Kui taiwan om, ni
olgo maan, Nink jägo ikkes. Amen.

Dmmal wiſil.

2ſe tr.
taul

Amen, Gott Vater und Sohn.

530. Amen auro iſſal olgo, Nink pojäl kittus
tulgo :: Wain kinnitago uſſun, meid uſſ-
ſun, Meid tekko õnſas, Amen ::

2. Amen kúl ſa woiſt tetta, Et ſame Kristuſt nätta ::
Kui temma piſwain tullep, kui tullep, Meid taiwa wõta-
ma, Amen. ::

3. Amen rõõm olgo meile, Nink kittus Jummalale ::
Kik tulge ütte kokko, kik kokko Nüüd õigen uſſun,
Amen. ::

4. Amen

4. Amen surm ei te hirmo, Eest Kristus annap ello :: Eht ihho hauda pantas, eht pantas, Heng ellap ikkes, Amen. ::

5. Amen heng issa kittap, Waim Kristust tundma sadap :: Se saatko meid tik kokko, tik kokko, Saäl töisen ellun. Amen. ::

Sõame ärraandmisest Jummal kätte.

Dmmal wisil.

afte tr.
laul

Höchster Priester, der du dich.

533. **R**örge preester Jesus Krist, Ke sa henda minno eest Ohwris annit, anna mulle, Et mo heng saas ohwris fulle.

2. Eest mo heng jääp ilma fests, Mes ei tulle täl so kääst. Mes ei tallita so käästi, Sedda põllep Jummal esfi.

3. Selle tappa, koleta Kurja meeld nink tahtunist ka; Kääsu sõand pattust wälja, Alles täl ka tuhhat peljo.

4. Hallesta mo waise päääl, Parranda mo! heng nink meel Sago, fige arinsamb Jesus, So een ni kui kuld, ni selges.

5. Nida saap kül sündima, Et mo kaep issa ka; Nida saap mul weel siin ilman Waggus hengus essa hõlman.

Dmmal wisil. (Wiis 5.)

afte tr.
laul

Mein Gott, das Herz ich bringe dir.

534. **M**o sõand anna figest wäest, Mo armas Jummal, sul, Sa tahhat sedda minno kääst, Se tullep meelde mul.

2. Sa ütlet: anna minnule, Lats, sõand melehääs, Ei olle muido middake, Mes sulle rahho tees.

3. Sis, armas essa, anna ma Mo sõand sinnule; Oh ärra põlgo sedda ka, Te walmis hennele.

4. Kül

4. Käl südda om täüs pürretust, Nink tühja himmas-
tap, Ei olle temmal waggaut, Ent kurja armastap.

5. Nüüd siski nakkap leinama, Nink kaibap pattu
süüd. Mes enne wötnu armasta, Ee wiškäp temma
nüüd.

6. Oh, Jesus! anna heldeste Mul öigust, önnistust,
Nink sada ärra kawwete Mo süüd nink hukkatust.

7. Eo reiwaga mo ehita, Ea ilma süta woon, Et
kigist pattust puhtas sa, Wei saista Esä een.

8. Oh arwita, et söamest Nink selgest armasta, Et
sönnust, tööst nink aususfest Ma ella laitmata.

9. Oh arwita, et söamest Ma maddal, tasfane, Ja
pri jä ilma söbrusfest, Nink öigust ikkes te.

10. Oh wötta kohhalt hennele Mo söand kerlus tääl;
Ee siesen ella ütsinda, O Jummal, siin nink sääl.

11. Ma anna sedda sümule; Mes tahhat, sega te;
Eo perralt olle ma nink jä, Ei ilmal sugguke.

12. Ehk ilm kül minno kihhotap Ja sönnä kuulda
weel, Ehk temma ka mo ahwärdap; Ee om üts tühhi
hääl.

13. Ei orja ma so iggawel, Ea kurri, kawwal ilm!
Eest tenno olgo Jummalal, Ma tija, kuis so hölm.

14. Oh pagge, ilm! oh pagge, pat! Ei anna söand
teil. Sul, Jesus, om se walmistet; Oh wötta hennesel!

Rahhust nink römust pühhan waimun.

216 tr.
saul

Wiis. Jehowa om mo henge karjus.

535. Mes rahho om, mo Jesus, mulle, Kui ma
so üsjan henga tääl, Kui murre orrust
wälja tulle, Nink rühhi sinno hölma pool! Kik kurbus
kaup ärra minnust, Kui taiwalikko römo sinnust, Eo
arimo läbbi, maitša ma. Eis om mul taiwas jo siin
ilman. Kes kurb wois olla sinno hölman, Kun selge
rööm nink melehä?

2. Ee olgo ni, et ilm mo wihkap; Kúl minna tunne temma meeld, Kúi temma minno sóbrust ihkap, Nink sillitsep mo libbedalt. Eo sisjen, Jesus, ellap súdda, Nink púrwap soga sóbrust pitta; Eo sóbrus saísap liig-mara. Ei woi mo ilma wihha rikku, Ea ollet háddan minno tuggi, Nink kaitfat minno armoga.

3. Kúi sa mo risti-laande sadat, Ma lá nink loda sinno páál; Eest et sa pilwist mo saál toidat, Nink kostotat mo paest saál. Eo imne-tee páál minna kónni, Nink lówwa otfa man iks ónne. Mul om kúl, et sa minno man. Ma tija tóttest, kedda sinna Jo lasjet auro pole minná, Ee káugo enne maddalan.

4. Surm olgo muile mórro nátta, Ei mul! so hól man henga ma, Ke sinna keddate ei játta, Ea fige armsamb ello, sa! Kes tee páál pelgav tee-raa otfalt, Kúi temma paksust róowli mótfast Jo tulley lagge wálja páál? Mo walqus! nida tahha minna Eest pinunest ilma-lanest minná Eo taiwa rómo hengusfel.

5. Mes rahho tunnep minno súdda, Kúi Jesu pále toetap! Ei puttu ilm, ei surin nink hádda, Kúi henge sóbber kostotap. Las jedda kallist rahho mulle Eo armo perra ikkes olla, Ee om jo maggus taiwa róom. Ea libbe ilm, oh minne pakko! Mo Jesus minno róomfas tekko, Ke minno henge sóbber om!

26c tr.
laul

Wüs. Rige kaplu katéki-kistja. (W. 15.)

536. Tulle Jesu haru sisse, Henga saál, mo hengefen! Saál om óige rahho asse, Lenda sisse, tuwifen! Wea henda ni kui wona, Olle waiklik, holeta, Jesu úsjan om so hone, Kun sa peat hengama.

2. Ulles ma poolt, minno súdda! Pagge Jesu mannu múub; Utra armastago mitte, Mes weel kaswatap so súud. Uttel olgo súdda antu, Jesust útsind' armasta, Ee páál olgo lotus pantu, Sis woit sinna hengada.

3. Otsi ni kui lambakenne Absend Jesu sálja páál, Wammu árra pattu ónne, Jummal om sul warra kúl.

Mes

Jummala kittäsest. Usklikuide auwustussest. 49

Mes sa ilma warrast holi, Kummal paljas någgo om?
Eis ep sinna õnnis ollet, Kui so warra üllewan.

4. Kui sa pirowat rõmo sada, Ella Jesu melehääs.
Jesu arm jääp heljumata, Armastap so iggawes. Kif
om temma sissen maggus: Wiljalt om kif Jesussen,
Rahho, rõõm nink kallis rikkus, Ello tawweus nink õu.

5. Jesus peap sõbrust ikkes; Olle kindma ennege.
Eest, mes sodap ilma rikkus, Päästa henda wallale.
Kül se peigmees annap sulle, Mes sul ilman waja om.
Urra kandko inelen jälle, Mes om maine, tühhi õn.

Jummala kittäsest.

Zawida laul 117.

2se tr.
laul

Wiis. Dh wõtkem Jummalat.

546. Dh kifte Jõsandat Kif paggana nüüd lajal,
Kif rahwas laulge täl Nüüd rõõmsast
eggal ajal. Dh andke kittäst täl, Ja tenno lõpmata,
Ja auwustage nüüd Ja nimme otsata.

2. Eest temma arm om suur, Nink temma tõtte püs-
sip, Jääp saisma liigmata. Kes tedda mahha küssup?
Me ülle wallitsep Ja ikkes iggawes, Täl olgo tenno,
aww Ja kittäst sõamest.

Usklikuide auwustussest.

Dummal wifil.

2se tr.
laul

O wie selig sind die Seelen.

553. Dh, kuis omma ne ni õnsa, Kumma Jesu
perralt omma, Kumbe temma armoga
Henne perra nida tõmbuu, Et ne nüüd ka tälle jãnu,
Kohhalt ihho hengega! ∴

D

2. Kuis

2. Kuis ne jo ni suren aurvun Siin sen waisen nõrgen lihhan! Tairwas omma aurvoga, Weel ei kuni sinna mannu, Mes ne Jesusest jo sanu, Ke ta perralt koggona. ∴∴

3. Kui ne sure engli wõtwa Omma palget kinni katta, Saisten Jesu troni een, Eis woip ommete ta mõrsja, Ilmkatmata palgen olla Lemma päle kaeman. ∴∴

4. Alma mulle, Jõsand Jesus! Nida kunninglikko waimo, Ja ka jummalikko meeld; Et ma omma auwo hoija, Eitnule wois mõrsjas jada. Oh, kuis sis ni hä mo põlw! ∴∴

5. Eis ei tahha minna henda, Ei ka muido ilman waiwa, Tähhel panna sugguke. Lõppep mul mu rõõm kif ärra, Tahha ma sest rõmus olla, Et ma Jesu ommane. ∴∴

6. Seni tahha kannatada Nink ifs ussun rõmus-tada, Seni kui se päiw mul saap, Et jo Jesus mulle tullep, Minno armsast hõlma wõttap, Ja mul taiwan auwo teep. ∴∴

Surmast nink ülestõõsemisest.

Ommal wiisil.

est tr.
laul

Mitten wir im Leben sind.

558. **R**esset ello meije pääl' Surm siin ikkes tükkip. Kes saap armo andma taäl? Kes meil abbis rühhip? Jõsand, sinna ütfinda! Meil teep haiget esitus, Kummast kaswap farristus. Pühha Jõsand Jummal! Pühha wäggew Jummal, Pühha kallis lunnastaja, Jggawenne Jummal! Ärra lasto kadduda Meid se mõrro surma al. Kõrie eleison.

2. Põrgo=haud fesk surma weel Ka meid waiwi kuisap. Kes woip olla abbis meil? Kes meid ärrapästap? Jõsand, sinna ütfinda! Sinna armust hallestat, Oh! meil om suut süüd nink pat. Pühha Jõsand Jummal! Pühha wäggew Jummal, Pühha kallis lunnastaja, Jggawenne Jummal! Ärra lasto peljada Meid se põrgo kārra al. Kõrie eleison.

3. Meije

3. Meije rasse pattu süüd Põrgute meid heidap. Kes om, ke meid päästap nüüd? Nink meil armo näüdap? Siina, Kristus, ütõnda! Werd sa ollet wallanu, Et me pattu kistotu. Pühha Jõsand Jummal, Pühha wäggero Jummal, Pühha, kallis lunnastaja, Jõgga-wenne Jummal! Ürra lasko jaddada Meid sün katte mõtte al. Kõrje eleison.

2te tr.
laul

Wiis. Kui minno tund saap tullemä. (Wiis 1.)

559. **D** Jesu Krist, ma tija kül, Et surmale mul minnä; Ent kunnas aig sün tulnes mul, Nink määrne surin woip olla, Ei tija ma pääal ütõke, Se om sul teda ennege. Ea näet mo wiimsset otsa.

2. Sis palle minna, Jesus Krist, Mul anna sedde-meelde, Et loda so pääal süddamest, Kui hädda tulley päle; Nink sult ei lahku ütõke, Kui minno heng lät eddesti Eest ihhust tairwa pole.

3. Kui olla woip, sis anna mul Hä mele nink hä mõtte, Et ma wois anda targast kül Mo henge sinno kätte, Nink nida ussun rõõmfaste, Mo wote sissen, õnfaste Mo silmi kinni panna.

4. Ent kui sa minno wäija pääal, Ehk muijal läbbi sõdda Ehk tõbbe, ehk ka nälja tääl, Ehk wee enk tuile-hädda, So mele perra wõttat sinit, Sis ärra lasko minno mitt. Mo pattun huffa minnä.

5. Ent kui ma lihha nõrkusiest Eas henda tiggest näütina, Ehk kurja ütõs hullust pääst; Sis armo mo pääal heida! Ma te sis paljo teedmata Nink ei joht terwe melega, Eest et meel nõrk om minnul.

6. Oh! anna surma wallun ka Mul häste henda pitta, Mo mannu jä so abbiga, Kui lahki lät mo sõdda; Et ma kui henge kutsutas, So werre päle koolma saas, Ninkga sa minno pääst.

7. Ma siski so ei oppeta, Ehk kirja ette-panne, Kuis moga peap minnema; Ent sinno hoolde a-ma,

Mink ussu, et sa tötteste Mo wiit, o Jesus, taimate,
Ma kole kun ma kole.

8. Eest anna minna rõõmsaste Hend', Issand Je-
sus, sinnul; Surm läap mul kaswus tötteste, Eest
sult saap ello minnul. Sa saat mo ihho, häadata,
Sel wiimfel päival auroga Käl ello sisse heikma.

Dummal wiisl.

2te tr.
laul

Herr Jesu Christ, wahr'r Mensch.

560. **D** Jesus Jummal-innimen, Ke pina kand-
ma tullit tän', Ka mo eest kolit ristri pääl,
Mul saatsit Issa heldet meest.

2. So surma perrast palle weel, Oh! heida armo min-
no pääl, Kui minna magga woten maan Mink maadle
mörro surmaga.

3. Kui nakkaw näggo kadduma, Mink kõrw ei tahha
kuulda ka; Kui keel om wait nink kanges jääp, Mo süd-
da häddast lahki läap;

4. Kui lõppep moista minno meel, Mink ütfit ei woi
pasta tääl; Eis tulle appi, Jesus Krist, Mo wiimfel
tukmel armolift.

5. Kui tullep ello lõppetus, Eis anna meile finnitust
So sonna usku kindmaste, Et meije koleš õnaste.

2te tr.
laul

Wiis. Oh Jummal, kui meid sinno hool. (Wiis 1.)

561. **D**h, ristri-rahwas, kannata! Mes waiwat
sinna henda? Kui Jummal meid lät
nuhtlema, Eis wõtkem pattust kända. Se nuhtlus
om kül tenitu, Eest eggauts om essinu. Ei ütfit olle
wagga.

2. So kätte me hend' anname, D Issand, armas
Jummal; Eest so man meije ellame, Siin meije nouw
om rummal. Oh, meije waine ello siin Ei olle muud,
kui waiw nink piin, Me odame sult rõmo.

3. Kuis nisse terra wilja toop, Kui muld ei katta
sedda? Ni meije ihho tolmus saap, Kui rahwas mattap
tedda.

tedda. Sis perrast auwo sisse läap, Mes Jesus meile walnis teep, Et temma taiwa lännu.

4. So henge nink so ihho eest Las Jummalat hoold kanda. Se saap meid pästma hädda käest, Nink taiwast abbi andma. Ja, omme armo siwuqa Meid tahhap temma warjoda, Rui kanna omme poigi.

5. Ehk olgo päiw, ehk olgo õ, Sis Jummal tijap aiga. Se om me Jesu armo tõ, Et surma me ei pelga. Surm tullep kül meil Adamist, Ent ello annap Jesus Krist, Sel olgo auwo nink kittus!

2se tr.

Dummal wisil.

laul

Jam moesta quiesce querela (Prudentii hymnus in exequiis).

562. Oh! jätke nüüd mahha kif kaibmist, Oh jätke ilm-asjata wairwmist. Ke ärra siit õnaste läwa, Ne surmast jo ellole sawa.

2. Mes tewa ne illusa kapa? Ne tundmisses saisma siin jäwa, Et maggap, ke alla om mattet, Si surmast siin iggawes kattet.

3. Nüüd näwa kül selgede silma, Et hengest se ihho jäi ilma; Ulig siski saap joudma kül pea, Et ello saap jälle se kehha.

4. Ulig tullep, et Jummal saap tõtma, Mes kaonu, kofko siin wõtma, Sis kooljile antas ka ello, Ja kinkitas surembat illo.

5. Se kehha, mes mullan nüüd hengap, Kül hengele perra weel lendap, Saap Issanda ette ka rühkma, Nink Jummal tält waiwa kif pühkma.

6. Mi willi ka walmistap terra: Se kolep, se matetas ärra, Nink mullast ta tullep jäll' ette, Toop saawõrrast wilja me kätte.

7. Sis wõtta, muld, kehha nüüd wasta, Mes Jummal sult ülles taht tõsta, Se loja saap ello täl toma, Si unneta ta omma loma.

8. Oh! et jo se päiw meile tulles, Rui figile täüdetas lotust. Sis, Jesus! meid arwita sinna kif sunnoga taiwate minnä!

Iggawetsest ellust.

Dmmal wisil.

2se tr.
laul

O wie selig seydt ihr doch, ihr.

563. Oh! kui õnša omma pühha taiwan, Kumm
ma waiwast wallal janu surman! Na
pášnu árra, Kúi meid wangin peap ilma kárra.

2. Ilm ei olle muud kui wangi-kodda, Kun om peljo,
hirno, waino, södda; Mes siin om tutta, Ee om
murre, kurbastus, ja wigga.

3. Ent ei olle taiwan sedda waiwa, Eáál woit jul-
gest, rómun, rahhul saista. Kúi saat sa sunná, Ei so
róóm saál wáhhámbas woi minná.

4. Kristus pühhiw neide silmi árra, Ke siin ikken
nánnu ilma kárra; Eáál sinno kórwa Ikkes engli rómo-
laulo kuulwa.

5. Kúl háál melet tahhas árrajouda, Kúi mo Kumm-
mal wóttas taiwa nouda. Kes tahhas jáda Eija ilma,
kun om hádda nátta?

6. Oh! sis, armas Jesus, meile tóttá Nink meid kur-
jast ilmast õnšast wóttá! Kes siin woip jáda, Kúi om
parremb asse taiwan teda?

2se tr.
laul

Wiis. Mes murret südda kannap.

566. Peigmees saap omni saja Kúl kutsma ušš-
nast; Oh armas Kummal, hoija Meid
pattun maggamast! Oh, et meil ikkes pallas Ee óli
lühter táál, Nink ke siin seni maggas, Nüüd ülles
wirgus weel!

2. Eáál same rómun nátta Me õnnisteggijat, Ke
lábbi surma hádda Meil taiwa riki saat; Eáál náeme
fik usšjid, Meid kannatajid ka, Prowete nink apostlid,
Kik hulka kogona.

3. Me sawa wašta tótma Meil wága armsaste,
Meid omma seltsi wótma Kúi welle kunnake; Nink
oh!

oh! mes kallin põlwen Me saäl sis olleme, Kui pühha henge seltsin Saäl ikkes ellame!

4. Eis saap meid hõlma wõtma Me Jõsand Jesus Krist, Meil auro = kroni andma, Nink saatma armo = list, Et perrandusjes same Se taiwa aurostust, Nink jätmata saäl näeme Suurt henge rõmustust.

5. Meid wijas paradisi, Kumb om saäl üllewan, Kun fik ne pühha engli, Jõs Jõsa orjaman. Saäl om fik rõõm nink õnsus, Saäl om se ello = kairu, Kust Jõsa arm nink heldus Keep wastjess eggapäiw.

6. Saäl kuultas armsid laulu, Nink kittust lõpmata, Mes sulle, kallis Jesus! Saäl antas rõmoga. Kif engli pühhidega, Ne laulwa ütten = koon: Oh pühha, pühha, pühha Om Jummal nink se woon!

7. Ni saap meid Jummal päästma Sest häddast täw = weste, Nink omma riki tõstma, Kun rõõm nink me = lehä. Kif wallo, oht nink murre, Kif tõbbi, willit = sus, Om jänu meije perra Nink lõpnu iggawes.

Hommungutse laulo.

2se tr.
laut

Wiis. Oh armo juur.

568. Nüüd paistap taas Meil üllewast Se ar = mas päiwa walgu, Nink tahhap ka, Et ussun ma Saas õiges, puhtas, selges.

2. D üllemb hä, Ei kõlba ma Jõht hennesest hääd tetta: Mo ärrata nink kinnita, Et ussu ello näüta.

3. So waimoga Mo juhjata, Et lihha ärrawära, Et aurous jut Ma ella tääl, Nink tullus lähhembale.

4. Weel päle se Om minnule Ka waja kindmas jada So armo seen Nink ussu wäen, Et haljas puus wois sada.

5. Eis anna nüüd Mul omma hääd, Et paljo suggu kanna, Nink eggameest Ni orja tõöst, Kui tah = hap sinno sõnna.

6. Oh

6. Oh juhhata Mo jalgu ka Se õige tee-raa päle,
Et mahha jääs Rif kánatus, Nink ma ei esñi jälle.

7. Oh Jssand ja! Mult kela sa Se risti rahwa ello,
Kun enne su Jlin usjuta Taht náuta omma illo.

8. Oh toeta Mo ussun ka, Mo Jummal, kui mul
hádda, Et armun ma Sul kindmas já, Nink sa so
taiwan nátta.

Dummal wifil.

2te tv.
lauf

Ich danke dir, o Gott, in deinem Throne.

571. Ma tenna sinno, taiwa nink ma loja, Ma
tenna sinno, minno õnnetoja, Ke sa sel
õsel minno ollet hoitnu, Et oht nink hádda mo ei olle
lõidnu. Ma palle, sinna tahhas minno táamba Ka
pattu sñ nink kahjo eest weel hoita.

2. Neil leiba, rahho, armust tahhas anda, Nink
sinno nimme ausalikkult kanda. Meist kána tõbbe nink
muud hádda árra. So pühha waim meid árra jätfo
perra. Las kawwen me mant kallist aiga olla, Nink
õnsusjes kif asja meile tulla.

3. Oh! Jssand Jesus, kaitsa armolikkult Rif,
kumma tahtwa ella rahholikkult. Rif minno armsid,
kumbe annit mulle, Ma anna armust hoita, Jummal
sulle, Meid pásta, Jssand, figest kurjast heldest, Nink
hoija meid so armun, rahhun selgest.

4. Neil kurbil, haigil, wangile nink waisil, Ke appi
heitwa háddan, mehhil, naisil, Sa náuda rómo neile
neide waiwan, Nink pásta wiimselt figest kurjast taiwan.
Rif pattast waisi armust umbrekána, Nink figil õnsa-
likko surma anna.

Dummal wifil.

2te tv.
lauf

Aus meines Herzens Grunde.

572. Mo sõast, armas Jummal, Ma anna tenno
sul, Nüüd hommungutsel tunnil, Nink
kummi

Kunni ello mul, O Jummal üllewan! So kittuskes nink
aurvus, Nink mulle õnsas nouvus, So poja Jesu een.

2. Et ma so armo maitõnu Nüüd äsja õjel häst,
Kui ollet sa mo kaitõnu Ni mitto kahjo eest; So pal-
lep minno hää, Ea tahhas andis anda, Ei mitte
vihha kanda Mo furi pattu pääal.

3. So hoolde, warra ilda, Mo ihho hengega, Mo
wannambid nink wilja, Mo auro, ello ka, Ma anna,
Jõsand, nüüd! Ka minno suaguõõssa, Nink mes kii
om mo õõsa, So hoolde jägo nüüd.

4. So englid lassõ olla Jõs kaitõjis minnule, Nink
häädan appi tulla, Et mul ei middafe Wois kahjus
minnä tõõst. Oh, hoiija wangist, sõddast, Ka wee nink
tulle hääddast, Nink äkki surma eest.

5. Ma lassõ Gõsa teita, Mes temma esõ taht,
Kül häste temmal nätta Mo tõ nink asõ saap, Nink
mes mul tarbis weel. Ma kána temma pole, Hend'
anna temna hoolde: Kui tunney, teffo pääal.

6. Se pääal ma tahha julgest Nüüd Amen ütõlda,
Ei Jummal lä mo küllest: Eis olle peljota. Ma künita
mo kät, Mo tõõd ma wõtta ette, Kumb tullep minnul
tetta, Mul Jummal andõõ hääd.

Ommal wisil.

2se te.
lauf

Der Tag vertreibt die finstre Nacht.

573. Päiw ajap ärra pimmet õõd, Nüüd tõuske rah-
was, teffo tõõd, Nink kiffe omma hoitjat.

2. Ne zirgu nink mu ellaja Kik sedda lojat orjawa,
Ke sõdap neid nink kattap.

3. Se taiwas, merri nink ka ma Me Jummalat kik
kittawa, Nink tewa temma tahtmist.

4. Ja kik, mes eal lodu tääl, Kui woip, ni kittap
ilma pääal Me Jummalat nink lojat.

5. Oh rahwas, kellel targa meelt Om Jummal andnu,
suud nink keelt: Kuis ollet sa ni kange?

6. Oh!

6. Oh! mötle, et so Jummal so Din ommas palges
lonu jo, Et sinna tedda tunnes,

7. Et armastas iks süddamest Nink kittas tedda igga-
wes; Et ellat temma armust.

8. Ja hääd sa ollet nännu kül, Mes temma ikkes
tennu sul; Eest kitta tedda ikkes!

9. Ka walwa, palle ussinast, So ello pea kassu-
nast, Ja olle ikkes walmiss,

10. Nink üttele: Jõsa iggarwest, Ma tenna sinno fige
eest, Mes mulle ollet tennu.

11. So poja läbbi tija ma, Kuis taiwan sinno fit-
tawa Kik pühha engli ikkes:

12. Oh! anna, et ma nida ka Wois sinno nimme
aawusta, Ni maan, kui taiwan. Amen.

Öddangutse laulo.

2se tr.
laul

Wiis. Mes murret südda kannap.

574. Mo tenno Jummalale! Mo tö om ofsan nüüd:
Päiw läts parhilla alla, Käst mahha
jätta tööd. Eis jätta ma nüüd mahha Mo tekku töises
luus; Ent, Jummal, sul ma tahha Weel laulda me-
lehääs.

2. Sa ollet mulle andnu Hääd terwust, kinnitust;
Ma olle tö man tundnu So armo siggidust. Eis pididi
nüüd mo teggo Kül kõrda minnema. Ke sinnust ei sa
wäkke, Ja tö om asjanda.

3. Ma kitta sinno, Jummal, Nüüd figest sädamest
Sel öddangutsel tunnil, Ja palle figest wäest: Oh kule
sinna heldest Mo waise palwust nüüd, Nink kaswata
iks selgest Mo süssen ussu tööd.

4. O armas Jummal, kule Sa meije puhkamist,
Me kibhelfunda kela Wee-, tulle-kahjo eest. Nink
sest et ilin ni mässap, Ja söddap, taplep taal, So
latsti esst pessap; Eis sada rahho meil.

5. Eest et so sönnä polest Ka weel suur pimmedus,
Nink kurratide kolist Saap kawwal oppetus; Eis,
Jesus, ja me mannu So pühha sönnaga, So sakra-
mentist anna Meil wäkke löpmata;

6. Segä ma mahha jätta Mo tööd, mo asja ka,
Nink söamest weel palle: Issand, te hengust sa, Seni
kui hengus nakkap, Kumb püssip iggawes, Kumb
löpmata iks saissap! Amen, ni söndko jüs!

Ömmal wisil.

2se tv.
saul

Die Nacht ist vor der Thür.

575. **D**om jo läwwe een, Nink ajap ärra wal-
gust, Oh tulle, Jesuken, To meije hen-
gel selgust: So man, o Jesuken, Om selge päiw nink
rööm.

2. Las omma armo-tuld Mo pimmen hengen paista.
Oh, läüta minno meeld, Et ma woi ussun saista:
Wult aja pattu ööd, Kumb mo iks kurbas teep.

3. Ma wötti tühjaga Käl mitto aiga wiita; Kui nak-
kat arwama, Eis löwwat paljo süda. Ma arwa esst
kül, Et rasse wölg om mul.

4. Ma leppi sönnoga Müüd wassfest jälle fokko, So
sönnä armasta Nink pattu-orjust pakke. So waim
mo ajago, Hä pole saatko mo.

5. So nimmel lamme ma Eis mahha wode päle,
Kül hommen kutsut sa To mannu minno jälle; Mo
tullu otst sa Iks ö nink päiwa ka.

6. Ma magga, walwa sa! Ma magga Jesu hölman!
Oh, hoija sinna mo Kui terra omman silman, Ja olle
sinna sis 'Sel ööl mo wahhimees.

Ömmal

2te tr.
laul

Der Neben Sonnen Licht und Pracht.

576. **S**e armsa päiwa paistminne Täüt omma kääki jälle, Jlm lats nüüd maggamisjele; Ze, heng, mes sünnis sulle! Oh, astu rõõmsaste Nüüd tairwa lårwewe, Ja laula suust nink sõamest So Jesußele maggusast.

2. Kõl teije, tähhe, paistate, Teil om suur ehte, selgus: S saap teilt ehtet henele; Ent paljo selgemb walgus Om minno sõamen, Se tairwa päiwaken, Mo Jesus, minno henge lust, Mo warri, kilp nink ommandus.

3. Kif inimisje, tõpra ka Sel õsel püüdwa mata: Ent ütš om siski walwaja, Kel und ei olle teda. Si suigo Jesu silm, Mo kaitšap temna hõlm. Mo südda walwko temmaga, Et ta es walwas ütšinda.

4. Oh! ärra põlgko, Jesuken, Mo halwa laulo mitte! Si olle rahho sõamen Enne kui ma so kitta. Ma to sul, mes mul om, Mo sõbber, minno rõõm! Oh wõtta ka mo tahtmist hääs, Ma laula sulle kittusjes.

5. Soga lä ma nüüd maggama, Ma anna henda sulle, Mo kaitšja! minno paimenda, Nink olle warjus mulle. Si pelga õnnetust, Si surma, huffkatust: Ke Jesuga lät maggama, Se tõssep jälle rõmoga.

6. Mi saggede kui saap sel õõl Mo werri sonin tuikma, Mi saggest peap ka mo meel Nink südda armust liigma. Ma pürwa ütšinda Jks nida tännita: Sa Jesus, Jesus, ollet mul, Ma olle ka nink ja iks sul!

7. Nüüd, ihho, nalka hengama, Sul olgo rahho, terwus; Mo silma, minge kinni ka, Kõl lät teil hengust tarbis. Ent melen olgo se, Ma ja iks Jesule; Eis om kif häste tettü kül. Hääd õõd, mo Jesus, anna mul!

Sõdda ehk mu sure kiusatusse ajal.

Lawida laul 124.

Ommal wiisil. (Kae ka wiis 1.)

2se tr.
laul

Wo Gott, der Herr nicht bei uns hält.

577. Oh, Jummal! kui meid sinno hool Gi kaitsta
tairwast kõrgest, Kui sa ei olle meije pool,
Kui wainlan' määsaw järgest, Kui sa ei kaitsta Israelt
Nink kelat esst wainlase; Eis ollem' ärra wäärtu!

2. Mes ähwärdap meid innimen? Gi woi meil kahjo
tetta! Eest Jummal istup üllewän, Käl temmal kif om
nähta. Kui nakkatas kif targaste, Eis kánap Jummal
tõisite: Ee saiap temma káen.

3. Ne wainlase ni määsawa, Kui tahhas ne meid
neelda; Meid tappa nemma offwa, Kui Jummal es
wois keelda. Kui merre laine ajawa, Ni nemma meid
kif waiwawa. Eest hallestago Jummal!

4. Meid kurjas hulgas sõimawa Nink püüdwa meije
werre, Nink henda õiges arwawa, Kui olles sinno perre.
Eo nimni, Jummal, kumb om há, Neil peap katma
kurja tõ. Oh, wirgo ütškõrd ülles!

5. Nats! kurko kistwa lajembal, Kui tahhas meid
kif süwawa! Ent kitus olgo Jummalal, Ee woip neid
mahha lüwawa, Kif neide keitsi kallesta Nink wõrast
sáduft kistota. Kes woip tál wasta panna?

6. Ee rõnustat kül rohkede Meid, kunnil om sün
hádda. Eo arno us om wallale, Ehk meel ei moista
sedda Nink mõtlep: Kif jo otsa saap! — Käl
rist neid wastsest sünnitap, Ke sinno abbi eotwa.

7. Wainlase omma kif so káen, Kif neide noiw nink
kõnne Om arwalik so silmi een; Neil olgo usku enne.
Eest moistus taplep ussuga: Mes tullew om, ei lodeta,
Kun sa saat esst trööstima.

8. Ni

8. Mi häste taiwas kui se ma Sai sinnust, Jummal,
Iodus. So wallitusust meil selleta, Et pallas hengen
Iodus. Nink usk ja arm so wasta ni, Et kinomas jame
otsani; Jum nürriwego ikkes.

Dummal wisil.

2te tr.
laul

Wenn wir in höchsten Nöthen sind.

578. Kui meil om suremb hädda käen, Et ei sa löis-
tus meije wäen. Ei ütisk nouw, mes arwi-
tap, Eht eggamees kül murretap;

2. Sis römüs, Jesand, lát meil se, Et me fik ütten
tullemme, Nink pallemme fik süddamest: Meid pásta
meije hädda käest!

3. Nink meelt so pole tóstame, Kik pattu ülle ikkeme:
Meil anna andis meije süüd, Nink kána
nuhtlust árra siit!

4. Eest tullemme nüüd ristil al, Nink kaibame sul
Jummalal, Et mahha jättet ollemme, Nink suren wai-
wan ellame.

5. Me pattu árra kawwatse, Te meid neistsammust
wallale. Meid hädda süsen arwita, Nink kigest wai-
wast wabbanda;

6. Et meije woime römoga. So se eest perrast tennada,
Et kuultus saap so sönná háál, Nink kittus sulle sün-
nink jáál.

2te tr.
laul

Wiis. Mes ollet sinna, armas Jesus, tennu.

579. Meist kána, Jummal, omma wihha árra,
Nink jätta omma werrist witsa perra.
Meid árra nomi sinno kangeit hirmust, Ent heldest
armust.

2. Eest kui sa tahhat pattu palka anda, Kes woip
sis sinno kát nink wihha kanda? Kik lodu-asjal olles
hukka minná, Kui nuhtles sinna.

3. Las pattu andisandmist meid sult löida, Nink lasse armo kohto ülle karmwá; Eest sinno wiis om, et sa armo heidat Nink heldust náütat.

4. Me olleme jo waise, mullast lobu, Ka waiman pattu sissen ilmal' todu. Oh pásta sinna meid waist tuhka, ydrmo! Nink anna armo!

5. Oh, issa, árra las meid hukka panna; So armo-waimo Kristusfen meil anna. Te meid fik dnasá lábbi Jesu werre, Kui taiwa perre.

Ömmal wifil.

ste tr.
laul

Du Friedensfürst, Herr Jesu Christ.

580. Sa rahho-würst, o Jesus Krist, Sa Jummal-innimen :: Me abbimees sa ollet tööst, Kui hádda tulley sin. Eest útsind' táál So nimme páál Nüüd omma palwust teme.

2. Suur hádda om nüüd meije káen, Et hirmun el-lame :: Ei olle abbi kenki wáen, Sul útsinda om se; So esfaga Meid leppita, Et rahhul jáás me südda.

3. Kúl tenitu om meist fik táál, Se waiw, mes meil om nüüd :: So arm sisk' olgo suremb weel, Kui meije pat nink süüd. Eest arwita Nüüd armoga, Nink anna pattu andis.

4. Suur willitsus nink waiw om sääl, Kun Jum-mala wits lööp :: Se suremb hádda tulley páál, Kun södda árra sööp; Ei murretse Sáál útsike, Mes há ehk óige olnes.

5. Au perrast sääl ei holita, Kik kohhus põlletas :: So sömma ei sa kuultus ka, Ent tedda laidetas. Eest pásta nüüd, Nink aja süit Kik södda, waino árra.

6. Me söband sinna walgusta So armo waimoga :: Et naljas se ei arwata. Eis jááp heng kahjota. O Jesu Krist, Sa ollet wist, Ke södda fik woip tetta.

Reisi laul.

2te tr.
laul

Wiis. Dh armo juur. (Wiis 8.)

581. **D** Jesuken, Ke sa siin maan Kii lajal
 umbre káinu! So surest wáest Din alg-
 missest Kik ma nink merri sanu.

2. Kii jöwwat sa Jks tallita, Et öige tee páál káime,
 Jlm murreta Nink rahhoga Siin háddast möda láme.

3. Nás Jesuken, Mo mötte om So peljun ^{(luna}
 minná: Dh arwita So armoga Niid minno terwelt ^{wátia)}
 sinná.

4. Dh önnista Mo reisi ka, Et ots saas pea kátte;
 Et kórda láás Nink siggines, Mes minno kohhus tetta.

5. Dh juhata Mul táamba ka Mo tee páál wagga
 seltsi, Kumb tassane, Si armatse Liigjomist, wand-
 mist, wólfi.

6. Dh láhhata So englid ka Mul tee páál abbis
 háste, Et taggast Saas jálleke, Kik terwelt koddun
 náesse.

7. Dh Jssand te, Et minnake Wois sebda reisi tutta,
 Kumb úllemb om, Kii kik siin maan, Et taiwáhe ma
 tötta.

8. Mul anna sa, Jks petmata Kik lihha himno
 tada, Nink sinno wáest Ka söamest Kik waiwa kanna-
 tada.

9. Kii surma páiw, Se wiinne waiw, Mul úts-
 kórd johhup tulla; Eis reisiw wist Eest ilmast siist Heng
 taiwa, ihho wulda.

10. Sáál úllewan, Kun otsan om Kik waiwalinne
 ello; Si kisse hirm, Si ka se surm Mo Jesu hölmast
 jalle.

11. Si olleke Eis minnule Sáál ösel ennamb káiwá.
 D maggus paif! D armas aig! So perra minna
 nöwra.